

Pinfisker

ûs doarpskrante

ekstra tsjok jubileumnûmer mei moaie
ferhalen oer eartiids!

Parregea, Hieslum, Dedzjum

nûmer 2 july 2025 • jiergong 45

Wat stiet wêr?/ Colofon	6
Fan de redaksje/ Aginda	7
Jeugd fan doe/ Bliidskip en fertriet/ Ensf..	8
Gemeentenijis/ Oproppen	9
Excelsior/ Biljert	10
Gearhing	12
Clubkamp	13
Foar de bern	14
Puzelje/ Kleurryk	15
Skoallepraat	16
Dedzjum/ Sushi	22
Dodenherdenking	24
Witte jimme noch? nû 79	26
Werom yn de tiid	28
Toaniel	29
Witte jimme noch? nû 80	30
Út 'e foarige ieu	39
Hieslum, beleeftocht.	40
Lancaster	41
Servicepagina	45
Wisten jo dat...?	46

WAT STIET WÊR?

“DE PINFISKER”

Doarpskrante foar
Parregea, Hieslum en
Dedzjum

45e jiergong nû.2 july 2025

Website: www.parregea.nl

Redaksje:

Suze Roskam 0515 579402
Wilma Rodenburg 06 23725006
Enne Riemersma 0515 560132
Aukje Galama 0515 579784
Baukje Schotanus 06 25506537
Jolanda Terenstra Lay out
Ida van den Berg Frysk

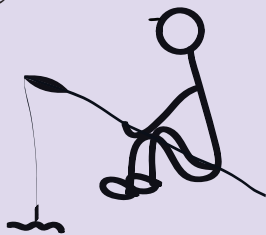
Redaksjeadres:

Enne Riemersma,
Trekweg 68 8763 MG Parregea
Tel: +31-614441442
E-mail: pinfisker@parregea.nl

Finânsjes:

Baukje Schotanus
Trekweg 22, 8763 MD, Parregea
baukjeschotanus22@gmail.com
postabonnees
Nederland: €17,50
Buitenland € 22,50
Jo kinne jo bydrage oermeitsje
op ús banknûmer
NL19RABO 0372161456 op
namme fan de Pinfisker.

De Pinfisker seit:
De tiid giet nea werom mar we kinne
wol werom yn de tiid!

Advertinsjes:

Adverteren in de Pinfisker?
Neem contact op met:
Enne Riemersma, 06 14441442
E-mail: pinfisker@parregea.nl

Printwurk: Hunia drukkerij

Is de Pinfisker niet bij u bezorgd?
Neem dan contact op met Wilma
die zorgt dat u z.s.m. de nieuwste
Pinfisker ontvangt! 06 23725006

Beste lezers, (dit zullen deze keer een aantal meer zijn dan we normaal gesproken hebben!)

'Werom yn de tiid', dat is waar het dit jaar om draait! Een kijkje in het leven zoals dat er 45 jaar geleden uit zag toen de Pinfisker het levenslicht zag. Of 150 jaar geleden, de Kristlike Basisskoalle De Paadwizer begon de eerste leerlingen de weg te wijzen in de wereld van kennis. 80 jaar geleden, mochten we eindelijk, na vijf jaar oorlog, weer feest vieren! En dat werd gedaan, een Oranjevereniging organiseerde een eerste dorpsfeest! Mét een optocht!

Op dit moment worden in de buurten al druk gewerkt aan een wagen met een interpretatie van hun kijkje terug in de tijd. Het leukste van het maken van de wagens is natuurlijk het proces? Avond aan avond verzinnen, geheim houden, timmeren, verven en vooral ook discussiëren, lachen en evalueren onder het genot van een drankje en een hapje. En dán, de presentatie aan het grote publiek en

als alle feestgedruis is gepasseerd is er weer een mooie herinnering gemaakt! Net als de herinnering aan die eerste optocht! Werom in de tiid!

Na de optocht nemen we de reunisten om utens mee 'troch de tiid' door het dorp wat ze destijds achter zich lieten, om hen te laten zien wat Parregea in deze tijd te bieden heeft. Oude generaties vertellen de jongere generatie hoe het er in Parrega 'eartids oan ta gong.' Wat zullen er mooie verhalen naar boven komen, net als de jubileum Witte jimme noch...nû 80! waarin pake Gatze met zijn kleindochter werom giet yn 'e tiid fan de oarloch! Een dubbele 'Witte jimme noch ' deze editie! Omdat het een jubileum editie is trakteren we jullie op een extra Witte jimme noch,

Fijn dorpsfeest allemaal!

Namens de redactie, Suze, Enne, Aukje, Baukje, Wilma en Jolanda

26 juni	Excelsior bevrijdingsconcert	Joh. de Doperkerk
3 juli	Jisterfeest	Sportveld/ ús Jister
4 juli	Reünie	Parrega feestent
5 juli	Doarpsfeest	Feesttent
september	start sportverenigingen	Gearhing
12 september	Klussendag vanaf 18:30 u	Gearhing
13 september	Klussendag vanaf 9:00 u	Gearhing
4 oktober	Kroeg de Gearhing	Gearhing

BERNE

27 maaie 2025
HANNA LYNN

dochter fan Jacob en Geanne Kuipers
suske fan Sanne

TROUD

25 jier

7 juli 2025
Jan en Petra Tjalma

Het dametje op de foto uit de vorige Pinfisker was Grietje Boonstra.

Er waren meerdere goede inzendingen, oa Natasje Ruardi had het goed.

Gefeliciteerd Natasja, ik kom de prijs langs-brenghen.

Ik heb weer een nieuwe foto gevonden, ziet u deze keer wie dit is? Stuur uw antwoord naar wilmarodenburg@home.nl of app of bel tel. 06-23725006

Dit kan
t/m 12
september
2025

Succes
groetjes
Wilma

Fam. H. Bruinsma
Fam. M. Klaren-Feenstra
Fam. E. Feenstra
Fam. D. Haarsma-Hiemstra
Fam. R. de Vries
Fam. D v/d Gaast
Dhr. Joh. Postma
Mevr. M. Ruardi-Leenstra
Fam. A. Feenstra-Jansen
Fam. R. Reysen-Glashouwer
Fam. S. Bonthuis
Mevr. A. Advokaat-van den Doel
Fam. T. Graafsma
Fam. W. Poelstra
Dhr. H. Aarts
Fam. A. de Boer-Zeilstra
Fam. J. Talsma
Fam. C. Bouman
Fam. J. Veenstra
Mevr. E. Ouderkerken-Smink
Fam. D. Ouderkerken-Jansen
Fam. J. Woltinge-Holtland
Fam. T. Stremler-Stegenga
Fam. P. v/d Valk-Postma
Mevr. W. Vrolijk-Labordus

Daarnaast hebben we enkele anonieme giften ontvangen. Ook willen we u bedanken voor de financiële bijdrage.

BLIJSKIP EN FERTRIET

SLAGGE

KOLLEKTE

BETANKE

Mare Altena	VWO
Ilja Altena	GT
Siebre de Jong	GT
Marije van Esveld	GT
Kees Pieter van Esveld	GT
Ridzert van der Wal	Veehouder MBO 3
Rimmer van der Wal	BK mobiliteit en transport
Anne Frouk Poelstra	HBO Pedagogiek
Meike de Jong	HAVO
Thijs Bijlsma	MBO3 Allround Timmerman

De collecte was van 17 t/m 22 Maart. De opbrengst in de col-

lectebussen bedroeg € 553,17. Er was geen persoonlijke QR – code voor de collectanten aangevraagd, hierdoor kunnen we niet nagaan welk bedrag hiermee is opgehaald. Uiteraard komt het wel bij Reuma Nederland terecht.

Alle collectanten en gulle gevers hartelijk bedankt voor deze mooie opbrengst. Namens Reuma Nederland, Jantje Boekema.

Nei 58 jier mei nocht en wille yn Dedzjum wenne te hawwen, wurd myn nije adres per 19 maaie 2025

De Jister 14
8731EB Wommels.
06 36014063

Kom gerêst langs foar in bakje.

Bonny Poelstra Dijkstra

Tijdens de jubileumdag van
Oranjevereniging Parrega
organiseren we:

ZONDAG 6 JULI

**Lego
Bouwwedstrijd**

VORM EEN GROEPJE VAN 2-4 KINDEREN IN DE LEEFTIJD VANAF 5 JAAR.
BEDENK EEN TEAMNAAM, GEEF JULLIE OP
SAMEN MET DE NAMEN VAN DE KINDEREN EN LEEFTIJDEN.
VERDERE VOORBEREIDING IS NIET NODIG.

WIJ ZORGEN VOOR DE LEGO EN EEN LEUKE BOUWOPDRACHT.
IN GROEPJES MAG IEDEREEN MET ZIJN PRACHTIGE
LEGO BOUWWERK AAN DE SLAG GAAN!

GEEF JE OP VOOR ZATERDAG 28 JUNI PER MAIL:
ORANJEVERENIGINGPARREGA@GMAIL.COM OF BIJ LIEUWKJE EN INE!

HEB JE GEEN GROEPJE. NIET GETREURD,
GEEF JE OP EN WIJ REGELEN EEN GROEPJE!
EN WIE WEET WORDEN JULLIE WEL DE LEGOMASTERS VAN PARREGA!

Geef je op voor zaterdag 28 juni!

WIE WORDEN DE LEGOMASTERS VAN PARREGA?

**Aankondiging
werkzaamheden brug
Parrega:**

**Werkzaamheden aan de
brug in herfstvakantie 18
oktober t/m 26 oktober 2025.**

- Overdag
afgesloten voor
het gemotoriseerd
verkeer
- In de avond en de
nacht toegankelijk
voor al het verkeer.

**Reden werkzaamheden:
vervanging van het rij-ijzer van
de brug.**

OPROEP VANUIT DORPSBELANG PARREGA & HIESLUM - AMBASSADEURS GEZOCHT!

We zijn op zoek naar ambassadeurs! Per buurt een ambassadeur om nieuwe inwoners te verwelkomen met een presentje, de Op 'e Hichte en Pinfisker. Even persoonlijk contact, een welkomstpraatje etc.

Mocht je belangstelling hebben voor deze taak, meld je dan aan bij het Dorpsbelang.

Hartelijke groet namens het bestuur Dorpsbelang Parrega & Hieslum

OPROP

JISTERFEEST:

Us Jisterspel donderdag 3 juli om 17.00 uur
Us Jister organiseert ook dit jaar weer

DE ALLESKUNNER,

Deze keer met duo's. Dus zijn wij op zoek naar enthousiaste duo's die gaan strijden om het beste Alleskunner duo van Parrega en omstreken te worden.

We hebben leuke en uitdagende spellen bedacht die voor elke leeftijd te doen zijn. We hopen dat veel duo's de strijd met elkaar aan gaan.

I.v.m. de voorbereiding willen we graag vooraf weten wie er mee willen doen, dus geef je als duo nu snel op!

Opgave bij Klaas Bruinsma Tel:06 41182968 of bij een bestuurslid van Us Jister (opgave vanaf de 1e klas van het voortgezet onderwijs)

Uiteraard hopen we dat er ook veel publiek is om de duo's aan te moedigen. Tot dan!

OPROP

Excelsior heeft prachtige optredens gehad met geweldige resultaten en daar zijn de leden best trots op.

Open Nederlands Harmonie Kampioenschap

Op zaterdag 29 maart stapten de leden goed voorbereid bij de Gearhing in de bus om op weg te gaan naar Barneveld.

Excelsior doet mee aan het ONHK!

In 2020 was het ook de bedoeling om mee te doen, helaas ging dit door Covid niet door. Hetzelfde muziekstuk (Dreamcatcher) van 2020 was nu als verplicht werk voor de 5^e divisie bedacht. Een mooi moment om de reis naar ONHK alsnog te maken. In Barneveld is door loting bepaald dat Excelsior als eerste mocht optreden. Gelijk inspelen en dan naar het podium van het Schaffelaertheater. Het muziekstuk is op het puntje van de stoel naar voren gebracht en de leden kwamen dan ook met een goed gevoel het podium af. De hele dag waren er optredens in alle divisies.

Een afgevaardigde van elk korps werd aan het eind van de dag naar het podium geroepen en de zaal was vol met leden van alle korpsen die in spanning wachten op de uitslag.

Met 86 punten had Excelsior de 1^e prijs. Wat een feest! En dit feestje ging in de bus terug naar Parrega even door....

Dyn Podium

Op zaterdag 12 april hebben een aantal leden van Excelsior meegedaan aan solistenconcours Dyn Podium. Het meedoen is al een applaus waard. Twee leden hebben ook nog een prijs gewonnen: Gerben de Jong op trompet en Ilse van der Wal hebben beide een 3^e prijs gewonnen in hun categorie. Gefeliciteerd!

66^e Muziek- en Zangfestival Schiermonnikoog

Op zaterdag 24 mei heeft Excelsior meegedaan aan het Muziek- en Zangfestival op Schiermonnikoog georganiseerd voor de 66^e

EXCELSIOR

keer door OMFryslân. Om 8.30 uur met de boot van Lauwersoog naar Schiermonnikoog. Helaas bleek bij aankomst op het eiland dat door een misverstand de aanhangwagen met onze muziekinstrumenten nog op Lauwersoog te staan. Het kon geregeld worden dat de aanhangwagen met de volgende boot over kon en net op tijd voor het inspelen waren onze instrumenten op de juiste plek. Gelukkig maar!

Op het podium in cultureel centrum De Stag hebben wij weer Dreamcatcher gespeeld. Ook nu had Excelsior het stuk goed ten gehore gebracht. Na ons optreden was er tijd om te luisteren naar de andere muziekkorsten of om te ontspannen op het eiland en

's-middags heeft Excelsior nog een optreden gedaan in muziekoepel "t Beukennootje" midden in het dorp.

Om 17.00 uur stroomde De Stag vol met muzikanten voor de uitslag. Met 87.5 punten (een halve punt achter de uiteindelijke winnaar: Fanfare Blauwhuis) heeft Excelsior de 2^e prijs gewonnen bij een deelname van 10 korpsen in de 5^e divisie. Wat een prachtig resultaat!

Bevrijdingsconcert

Op donderdagavond 26 juni om 19.30 uur geeft Excelsior een bevrijdingsconcert ter ere van 80 jaar vrijheid.

De entree is gratis, collecte bij uitgang.

Gedichtenwedstrijd:

Het concert willen wij een bijzonder tintje geven. Dit jaar is in Nederland op 5 mei 80 jaar vrijheid gevierd en wat is er mooier om de gedachten over vrijheid te delen in een gedicht.

Schrijf een mooi gedicht dat past bij thema Vrijheid. Stuur uw/jouw gedicht uiterlijk 18 juni a.s. in via cmvexcelsiorparrega@gmail.com of in de brievenbus bij Anneke Leijenaar, (Horstweg 48) met vermelding van uw/jouw naam, adres en telefoonnummer en wie weet mag u/jij het gedicht voordragen bij het concert! Vrijheid deel je met elkaar!

Nij Kabaal

Ook onze jeugdleden die meespelen bij Nij Kabaal hebben de afgelopen tijd niet stilgezeten. Hierbij een verslag van de laatste optredens.

Op vrijdag 7 februari hebben zij meegedaan aan VERS Festival in het Atrium in Sneek. Voorafgaand was er nog een repetitie in de Gearhing en hebben

zij met zijn allen voor vertrek naar Sneek een patatje gegeten.

Op zaterdag 8 februari heeft Nij Kabaal meegedaan aan het jeugdkorpsenfestival van Femuza in De Utherne in IJlst.

Thema van het optreden was Hitster. Het welbekende spel werd met live muziek van Nij Kabaal gespeeld door een aantal luisteraars uit het publiek.

Op woensdagavond 28 mei in It Waltahûs in Tjerkwerd was Nij Kabaal vertegenwoordigd op In muzikale jûn foar jong en âld georganiseerd door muziekkorps Eensgezindheid.

Op zaterdag 21 juni heeft Nij Kabaal mee gedaan aan het jeugdkorpsenfestival in Blauwhuis. Het festival werd gehouden in de tuin van de St. Vituskerk.

Excelsior en Nij Kabaal kunt u ook volgen op Facebook.

Facebook: Cmv Excelsior Parrega

Jeugdkorps Nij Kabaal

emailadres: cmvexcelsiorparrega@gmail.com

Verslag van biljartclub "Op de goede Weg" 2024 - 2025

Onze eerste biljartavond voor het seizoen 2024 – 2025 was zo rond veekeuringsdag .

We biljarten altijd op de maandagavond in de Gearhing te Parrega. Op de ledenvergadering is besloten om geen 3 competities te spelen maar 2. We spelen dan een partij minder en in plaats daarvan hebben we een koffiepauze ingesteld om zo wat meer gezelligheid en ruimte voor een goed gesprek te creëren en dit is goed gelukt.

Ook konden we weer een nieuw lid verwelkomen nl. Anton Feenstra en daarmee is ons ledental nu 17.

We speelden dit seizoen uit en thuis tegen Noordeinde in Workum en we speelden thuis tegen de dames van de woensdagavond. Dit

zijn erg gezellige avonden met een hapje en een drankje en sterke verhalen. We konden de wedstrijden niet winnen omdat de tegenstanders dat al deden, maar wij koesteren de spreuk: "Mee doen is belangrijker dan winnen, want als je niet meedoet ben je zeker dat je niet wint." Verder hadden we de gezellige Sinterklaasavond met potbiljarten en de slotavond op 14 april met prijsuitreiking en ook weer potbiljarten met mooie prijzen.

De uitslag was als volgt

Kampioen: Albert Feenstra

Tweede : Tiemen Hiemstra

Derde: Hille Wiersma

Hoogste serie tot 25 caramboles: Tiemen Hiemstra met een serie van 11 is 52.38 % en voor 25 plus caramboles: Enne Riemersma met een serie van 21 is 37.5 %. De aanmoedigingsprijs was voor Theo Bouwhuis.

Het was weer een mooi en vooral gezellig seizoen. Nieuwe leden zijn van harte welkom.

Geef je op bij Theo Bouwhuis. Tel. 0515 541545.

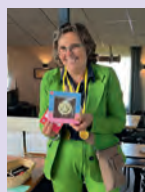
Tot ziens in September rond Veekeuringsdag. Hessel Jansen, competitie leider

Alweer het tweede kwartaal van de Pinfisker 2025 en we willen weer graag met de dorpsbewoners delen wat er zoal in de Gearhing heeft plaatsgevonden. Er zijn verschillende familiefeestjes geweest evenals Kroeg de Gearhing zaterdagen. Deze laatste lijken een groot succes en worden gezellig druk bezocht. Naast gezellig bij te praten wordt er gretig gebruik gemaakt van de mogelijkheid om te snacken in de Gearhing of afgehaald om thuis te nuttigen. Deze zaterdagen zullen vast nog wel eens worden gemist tijdens de zomerperiode omdat de laatste Kroeg de Gearhing 3 mei jl. is geweest. Na de zomerperiode zullen we 4 oktober dit leuke initiatief weer oppakken.

26 april werd samen met de Oranjevereniging Koningsdag gevierd. Bij binnenkomst werd iedereen getraakteerd op koffie met een heerlijke oranje tom-pouce. Er stond een prachtig springkussen voor de kleintjes, er was kledjesmarkt en het podium werd bezet met tafels waarop heerlijke baksels voor de

wedstrijd "Heel Par-rega bakt" stonden uitgesteld. Er was een jury-

prijs en publieksprijs voor de categorie jeugd en volwassenen. De juryprijs voor de jeugd ging naar Pieter-Douwe Knol en de publieksprijs naar Rixt Harders. De juryprijs voor de volwassenen ging naar Marieke Fennema en de publieksprijs naar Griet Postma.

Het podium was voor het eerst vanaf zowel de dorpshuiskant als ook vanaf de sporthal kant open en te betreden. Dit is gerealiseerd door een aantal handige bestuursleden met hulp van handige vrijwillige dorpsgenoten. Erg leuk om zo contact met beide ruimtes te hebben maar ook zeker handig wanneer er bv. eens een groter feest is met livemuziek, DJ of noem maar op. Bij de kledjesmarkt was het leuk om te zien hoe iedereen zijn/haar best had gedaan om duurzaam bezig te zijn door spulletjes/speelgoed,

wat niet meer gebruikt wordt, een nieuw leven te gunnen bij andere kinderen, pakes en bep-pes of dorpsgenoten. Ook waren er verschillende mogelijkheden spelletjes te doen waarbij kinderen zelf de leiding hadden. Al met al een geslaagde Koningsdag!

Dan was er nog een workshop SUSHI maken op zaterdag 10 mei. Een groep enthousiaste deelnemers kreeg tips en tricks van Frans Bekema (Frans Fish) om de perfecte Sushi te maken. Wat een culinaire belevenis was dit! De mooiste en lekkerste sushirollen werden gemaakt. Het was een zeer geslaagde workshop waarbij de deelnemers enthousiast vertrokken met bakjes vol heerlijke eigenge-maakte sushi creaties!

Ondertussen is het bestuur in gesprek met de gemeente om de (kleine) sporthalkantine een opknappbeurt te geven. De wens, een nieuwe onderhoudsvriendelijke vloer en in ieder geval een nieuw keukenblok met frituur mogelijkheid en goede afzuiging, is doorgesproken met een medewerker van de gemeente en we hopen dat binnenkort opdracht zal worden gegeven aan betreffende bedrijven om dit te realiseren. Daarnaast hopen we dat er een budget zal worden vrijgemaakt voor evt. nieuwe raambekleding en een nieuwe frisse kleur op de muur van de sportkantine. Misschien dat we op termijn nog een verzoek zullen doen aan een paar handige dorpsbewoners om ons bij het aanbrengen hiervan te helpen.

Dan staat nu de zomer voor de deur en zullen er minder activiteiten in de Gearhing plaatsvinden. Natuurlijk blijft tijdens de zomerperiode wel de mogelijkheid bestaan de Gearhing te gebruiken voor fam. feestjes, verjaardagen of andere gebeurtenissen die de moeite waard zijn gevierd te worden. Wanneer u meer over de mogelijkheden en kosten wilt weten mail dan naar; info@degearhing.nl.

Wij werken met een lijst van vaste vrijwilligers die met regelmaat helpen achter de bar, in de keuken of met andere klussen. Zonder hen was het niet mogelijk om alles wat we altijd organiseren te realiseren. Wij hopen natuurlijk dat dit op deze manier zal blijven bestaan en daarom hebben we als dank daarvoor voor de gehele groep vrijwilligers, incl. eventuele partners een gezellig uitje gepland.

De verenigingen starten voor zover bekend in september en ook zullen dan de scholen weer gebruik maken van de sporthal. Daarnaast zijn er nog een aantal belangrijke activiteiten in de Gearhing, zoals de schoonmaak en klussendag. De data vindt u in de agenda van deze Pinfisker.

Dan rest ons nog iedereen een geweldige zomer toe te wensen en tot ziens in de Gearhing!

Het bestuur.

In het weekend van 16,17 en 18 mei was het weer tijd voor het clubkamp. Vrijdagmiddag vertrokken we bepak en bezakt om 17.00 uur bij de Jister. Iedereen had er ontzettend veel zin in, er ging dit keer dan ook een grote groep mee. Een groep van 13 jeugdleden en 7 leiders gingen mee naar de kampeerboerderij in Appelscha. Daar aangekomen werden de koffers en tassen uitgepakt en stond de macaroni klaar om op te smikkelen. Toen was het tijd voor het avondprogramma, dit bestond uit een muziekbingo en nog een aantal andere kleine spelletjes. Dit werd met veel enthousiasme meegespeeld en daarna was het tijd om naar bed te gaan. Nou ja naar bed, zeg maar gerust dat de jeugd naar hun kamer gingen daar was alles wel mee gezegd. Er werd verteld dat de laatsten om 3.30 uur lagen te slapen!

Dit kon ons als leiding niet deren, want om 8.30 uur werden ze weer ruw gewekt uit hun slaap en stond er ochtendgymnastiek op het programma. Een paar hadden nog wat slaperige oogjes, maar dat was hierna snel

verdwenen. Toen snel even ontbijten en douchen en opmaken voor de alleskunner van het clubkamp. Er werden verschillende spelletjes gespeeld, rebus maken, ijsblokjes smelten, beschuit eten, 30 seconden inschatten en ga zo maar door. Na een ochtend fanatiek meespelen kwam Siebren als winnaar uit de bus!

Zaterdagmiddag was er gereserveerd bij de midgetgolfbaan. Hier werden 17 holes afgewerkt en

werd het ondertussen behoorlijk warm. Daarom stond er na deze inspanning voor iedereen een heerlijk verkoelend ijsje klaar. Hierna was er een mogelijkheid voor de jeugd om hun zelf even te vermaken, konden wij als leiding ook even tot rust komen.

Afgesproken werd er om 17 uur weer terug te zijn bij de boerderij, dan kon de bbq aangeslingerd worden. Na een paar heerlijke broodjes hamburgers en wat stokjes saté, ging de jeugd levend stratego spelen in het bos. Hier zat echter een addertje onder het gras, want er waren een paar van de leiding tussenuit geglijpt om een spokentocht neer te zetten aan de andere kant van het bos!

Met behulp van een aantal vrijwillige spoken, werd er een route uitgestippeld zodat de jeugd de schrik van hun leven zou krijgen. Ze wisten uiteraard van niks, dus toen ze het bos uitliepen na het levend stratego werden ze door een auto met piepende banden de andere kant van het bos ingejaagd. Daar werden ze verwelkomd door verschillende spoken en een pop die uit een boom viel. De schrik zat er goed in, de schreeuwende jeugd werd door het hele bos gehoord, ook door omstanders. Het einde van de route lag weer bij de kampeerboerderij, toen kon iedereen weer even bijkomen van alle schrik. Hier werden de spoken getrakteerd op een pak rammel, die wel verdiend was na alle schrik. Dit was het moment voor de jeugd om lekker hun nest op te zoeken en wat eerder te slapen dan de nacht er voor.

Zondag was het tijd om op te ruimen en weer terug naar huis te gaan. Al met al kunnen we terugkijken op een zeer geslaagd kamp! Ons dank gaat uit naar alle vrijwilligers die geholpen hebben en de verschillende donaties die we hebben ontvangen om dit kamp mogelijk te maken!

Vriendelijke groeten namens de Club leiding: Anna-Frouk, Anita, Allard, Doede, Margriet, Stefan en Jelle Frank

Wauw wat heb ik deze keer veel mooie kleurplaten binnen gekregen. De een was nog feller gekleurd dan de ander. We hebben zelfs enkele kleurplaten ontvangen die versierd waren met wolken, echt gras, maar ook met prachtige glitters. De keuze voor de winnaars vond ik dan ook extra moeilijk. Ik heb dan ook besloten dat er dit keer maar liefst drie winnaars zijn. Dit zijn geworden: **Pieter Douwe Knol (8), Mette Cnossen (5) & Rocco de Jong (5)**. Van harte gefeliciteerd met jullie prijs. Jullie mogen de prijs ophalen bij mij thuis (Trekweg 22)

Voor de nieuwe kleurplaat heb ik gekozen voor het thema zomer. Nog enkele weken en dan start officieel de zomer. Ik hoop dat deze er net zo vrolijk uitziet als de kleurplaat en dat jullie allen de kleurplaat weer voorzien van prachtige kleuren.

De deadline voor het inleveren van de kleurplaat is 12 september. Jullie mogen de kleurplaat bij mij brengen, met de post opsturen of op school met Jurre meegeven. Heel veel plezier met kleuren!

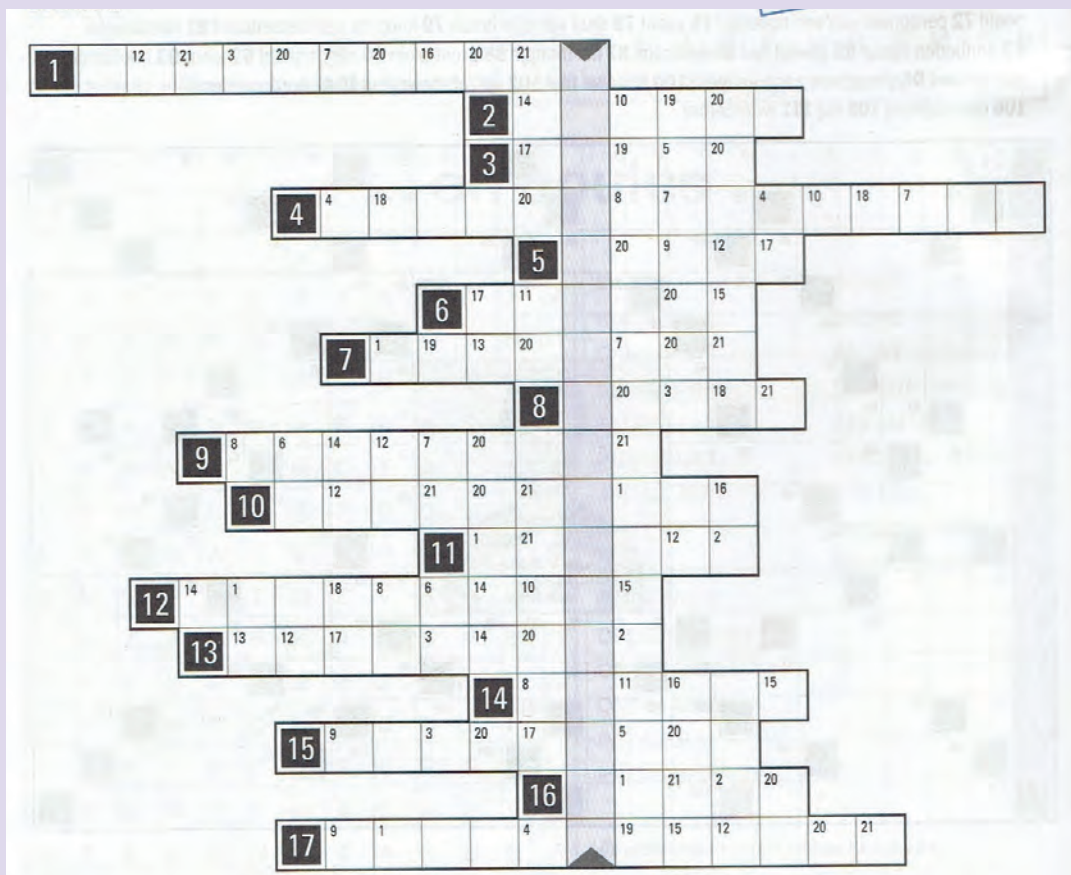
Groet Baukje

De puzzel van de eerste editie had een beetje een oplossing met een valkuil voor mij: de oplossing was namelijk "Opsturen is gegarandeerd winnen". En dan moeten we daar ook maar in meegaan... iedere inzender krijgt een kleinigheidje! De prijs wordt bij jullie gebracht of zal worden opgestuurd. De nieuwe puzzel is deze keer misschien wel een beetje ouderwets, passend bij het thema van de reünie: oude uitdrukkingen die moeten worden aangevuld. De oplossing is echter niet zo passend, die slaat misschien alleen op het weerbericht met het dorpsfeest: als dat maar zonnig wordt en geen regen. De oplossing kan voor 12 september ingeleverd worden via de mail op pinfisker@parregea.nl

of in de bus op Trekweg 118. Veel puzzel plezier

PUZZELJE

- 1 met een rode letter in de almanak ... staan
- 2 het op zijn ... krijgen
- 3 iemand voor het ... houden
- 4 iets ... keren
- 5 een hopeloos ...
- 6 zingen als een ...
- 7 een boompje ...
- 8 alle ... is moeilijk
- 9 ... van het lachen

- 10 zo plat als een ...
- 11 ... ruiken
- 12 een mond als een ...
- 13 zijn ziel en ... voor iets willen verkopen
- 14 er is geen ... zo klein of men vindt er wel een gaatje voor
- 15 ... die vroeg zingen, zijn voor de poes
- 16 beau ...
- 17 zijn mond ...

Omdat de kleurplaten die wij binnen krijgen te mooi zijn om voor onszelf te houden, kiezen we er elke editie één uit om met jullie te delen!

Pieter Douwe wat heb je het moederschaap en haar lammetje in een mooie weiland gezet!

Een prachtige 3D kleurplaat, zo zien we ze niet vaak!

Groetjes van de redactie en kleur je deze keer ook weer mee?

KLEURRYKI!

jubiläum nû 2.2025

Nog een aantal weken en het schooljaar zit erop, maar voordat het zover is staat er nog zoveel op de planning. Afgelopen periode hebben we met elkaar mogen genieten van de Koningsspelen. Een feest voor jong en oud. In kleine groepjes had de commissie allerlei leuke spelletjes bedacht met aan het eind een diploma voor iedere leerling. Vorige week was de afsluiting van ons project genaamd feest. In elke groep is weer wat anders bedacht en uitgewerkt. Tussen de buien door konden we het nieuwe speeltoestel officieel openen waarbij alle leerlingen van de glijbaan mochten glijden en daarna was iedereen welkom in de school om alles te bekijken.

Wat leuk om te zien dat er ook zoveel (groot) ouders en buurtgenoten onze school bezochten om van dit thema te genieten. In kleine groepjes (jong en oud door elkaar) hadden de leerlingen voor de opening en presentatie in de foodtruck van Mama Mascha zelf allerlei hapjes gemaakt en dat was smullen!

De laatste schoolperiode is een leuke periode maar ook een drukke periode. Voor groep 8 zijn het echt de laatste weken. De andere groepen maken de laatste IEP toetsen en de leerkrachten maken de analyses, het rapport en zorgen voor de warme overdracht.

Wel gaat er het één en ander veranderen binnen de school. Ik neem na twee jaar afscheid van de Paadwizer. Op mijn pad kwam een nieuwe uitdaging en dan ga je nadenken. Doe ik het wel

of toch niet. Na lang wikken en wegen heb ik besloten om deze uitdaging wel aan te gaan. Aan het eind van dit schooljaar (en dat

is al snel) neem ik afscheid als directeur van de school. Wat heb ik hier veel geleerd, wat hebben wij al veel met elkaar bereikt! In Parregea staat een prachtige school met vele mogelijkheden en een hardwerkend team en daar ben ik trots op! Via deze weg wil ik iedereen bedanken voor de samenwerking en wie weet tot ziens!

Is uw zoon of dochter 3 jaar of bent u nieuwsgierig naar onze school, wees van harte welkom! Stuur een mailtje naar paadwizer@wiis.nl of maak telefonisch een afspraak (0515 579622).

Via deze weg wens ik iedereen een hele goede zomervakantie toe met hopelijk mooi en zonnig weer.

Groeten Linda de Boer

BIJDRAGE GROEP 7 EN 8

REMCO ZEINSTR

Groep 1 & 2

Ik heb nog een verhaal. In groep 1 ging ik altijd naar het bovenbouwplein en deed ik met een groep 8'er (Hilberen) altijd een raar spel of zo: "Vinger op fretten" - de naam zegt het al. Ook speelde ik graag met Rommert en Gerben de Jong op het plein.

Groep 3 & 4

In groep 3 had ik juf Annet en juf Liesbeth. Ik vond dit niet het leukste jaar, want ik moest veel stilzitten. Het liefst klom ik in bomen of was ik buiten aan het spelen. Gelukkig waren we vrijdagmiddag nog vrij.

In groep 4 had ik juf Lotte. Toen kwam er iemand

nieuw op school: Wytse. Ik werd ook vrienden met Wytse en Rommert. Toen had ik het heel leuk met zijn drieën.

Groep 5 & 6

In groep 5 ging ik altijd verspringen met de grote schommel in de pauze. Mijn record is 6,76 meter. Ik lag elke dag helemaal open met schaafwonden. We hadden juf Olga het halve jaar; ze was heel erg streng, omdat juf Hieke erg ziek was. Maar toen ging mijn beste vriend Wytse naar de sudwester.

In groep 6 gingen we op een uitje - ik weet niet meer waarheen. Op de terugweg zat ik bij juf Lotte in de auto en ik wilde als eerste op school zijn. Dus ik dacht dat ik wel door de modder rond

een boom kon lopen, maar toen zat mijn schoen vast in de modder, waardoor ik op sokken verder moest.

Groep 7 & 8

In groep 7 had ik juf Gelbrich en juf Henrieke. Toen ging juf Gelbrich weg en had ik juf Henrieke vier keer in de week en een nieuwe juf: Bertha. Juf Henrieke heeft me heel erg geholpen met mijn niveau. Ik ben van GT naar havo gegaan. In groep 7 hadden we ook de musical. In groep 8 heb ik juf Lotte en juf Henrieke, dit is mijn favoriete jaar. Ik heb nu net kamp gehad bij "marshmallow mevrouw". We gingen op dag 1 wadlopen, op dag 2 steppen en hadden de bonte avond, en op dag 3 gingen we naar huis. Ik hoop dat ik dit jaar nog goed mag afsluiten, en ik heb zin in de middelbare school!

REIN TERWISCHA VAN SCHELTINGA

Groep 1

Was de leukste groep lekker bij de blokken spelen. Ik vond iets uit het hokje pakken het leukste van buiten spelen.,

GROEP 1

Blijven zitten omdat ik spelen leuker vond.

GROEP 2

Was leuk.

Groep 3

Ik leerde schrijven, Sybren & Jelmer kwamen in de klas en we hadden Juf Annet en juf Liesbeth.

GROEP 4

Ik was de sterkste van de klas, zelfs sterker dan juf Lotte.

GROEP 5

Was op het grote plein, we hadden juf Hieke en we deden altijd proefjes.

GROEP 6

Hadden weer juf Hieke Tianne-minke kwam in de klas

GROEP 7

Had het niet naar me zin, ik had geen zin in school! Het liefst bleef ik gewoon thuis, We hadden juf Henrieke en juf Gelbrich ging weg dus toen kregen we juf Bertha, Dat was geen leuke periode, We hadden op het einde van het schooljaar de musical sabotage op het spoor.

GROEP 8

Kamp was leuk, beter dan school we hadden juf Lotte en juf Henrieke

ANNEMARIJE HOEKE

Hallo allemaal: ik ben Annemarije Hoeke. Ik ben 11 jaar en zit in groep 8 van de Paadwizer. Volgend jaar ga ik naar het Marne College en heb daar heel veel zin in!

Mijn jaartjes op de Paadwizer zitten erop! Het was een leuke tijd waar ik jullie wat over ga vertellen.

In groep 1 had ik juf Deborah en juf Hieke. In groep 2 had ik juf Lotte en juf Carlien. Het was een leuke tijd met veel knutselen en spelen. Alles was nieuw en ik heb ook veel nieuwe vriendjes gemaakt!

Elke vrijdag mochten we buiten spelen en gebruik maken van de mini auto's en toestellen. Dat was geweldig!

In groep 3 en 4 hadden we juf Annet en juf Liesbeth. Daar hebben we leren lezen, rekenen en schrijven. Dit vond ik fantastisch!

Elk schooljaar maakten we onze eigen verjaardagsposter, waarop je naam kwam en datum waarop je jarig bent.

Deze poster hangt het hele jaar in de klas. Dit vond ik altijd leuk om te maken!

In groep 5 en 6 had ik juf Hieke en juf Lotte.

Toen ben ik gestart met de rekentijgers. Dit was een boekje waar extra uitdagende sommen in staan. Dit vond ik wel fijn.

Ik hou wel van een beetje uitdaging.

Vanaf groep 5 mocht je op een ander plein spelen. Op dit plein had je een voetbal pannakooi. En omdat ik erg van voetbal hou was dit natuurlijk super leuk!

In groep 7 had ik juf Henrieke en juf Gelbrich. En ik groep 8 had ik juf Henrieke en juf Lotte.

In groep 7 hadden we de musical: Sabotage op het spoor. In de musical had ik de rol van Penny, de assistent van de detective.

Deze musical vond ik leuk om mee te maken!

Eind groep 8 hadden we kamp. Dit was in het noorden van Groningen: we gingen naar: Noordpolderzijl, de Waddenhoeve.

Ze hadden daar van alles: Een mini voetbalveld, een volleybal net en ook hadden ze een trampoline. We gingen met de groep ook nog wadlopen. Dit was veel leuker dan ik had verwacht!

Elke avond hebben we ons eigen lopend buffet gemaakt. We hebben ook gebarbecued en marshmallows geroosterd bij het kampvuur.

Als laatste hadden we met de hele groep nog een bonte-avond georganiseerd.

Ik had met mijn beste vriendin een dansje gedaan met glowsticks. Dit was mega gaaf!

De tijd op de Paadwizer is voorbij gevlogen. Ik heb genoten van deze tijd! Het zit erop! Graag tot ziens!

ROMMERT FEENSTRA

Groep 1 ik zat bij juf Deborah juf Carlien en juf Rinnie. Ik vond het niet zo leuk In groep 1. Ik

moest elke keer huilen behalve als juf Rinnie er was. Zij was mijn favoriete juf. Groep 2 was ook niet heel anders maar ik hilde niet meer. Toen ging ik naar groep 3 maar ging ik weer naar groep 2 omdat ik te speels was. Dat was mijn groep 1/2.

Groep 3 vond ik ook leuk maar minder leuk dan groep 2. Nu moet je rekensommen maken en spelling oefenen maar ik vond zoom wel leuk. Dat is een programma waar opdrachten en dan krijg je munten en met die munten kun je je boomhut decoreren. Groep 4 was zowat hetzelfde als groep 3 alleen wat moeilijker. In groep 4 leerden we ook keersommen tot en met 10. In groep 4 hadden we ook te maken met Corona.

Toen kwam mijn vriend Wytse ook op deze school. Ik ging heel vaak met hem op de schommel.

Groep 5 vond ik ook wel leuk want we mochten op het grote plein.

Wat ik nog meer leuk vond aan groep 5 ik kon in de pannakooi voetballen.

We deden ook proefjes met juf Hieke. En we kregen soms chocola als we goed ons best deden. In groep 6 was het hetzelfde. Dit vond ik het stomste schooljaar omdat mijn vriend Wytse van school ging naar de Sudwester.

Groep 6 was de leukste groep. We hadden in het eerste jaar Juf Gelbrich en Juf Henrieke. Later ging Juf Gelbrich afscheid nemen en kwam Juf Berta. Toen ging Juf Berta weg en kwam Juf Lotte. Nu hebben we Meester Jorn, Juf Henrieke en Juf Lotte. We hadden ook de musical toen ik in groep 7 zat. Ik was een machinist.

In groep 8 gingen we op kamp. We gingen wadlopen een spooktocht doen en kanoën. We hadden ook de bonte-avond. Ik heb zin in volgend jaar!

JELMA VAN DER VALK

Groep: 1/2. Ik was een drukke leerling die graag met andere kinderen speelde. Ik vond het ook heel spannend, maar ik vond de juffen heel leuk. Ik kon het wel met iedereen vinden. Buiten op de fiets racen. Het was super!

Groep: 3/4. In groep 3/4 moesten we wat meer stil zitten. We moesten ook leren lezen, dat vond ik niet al te leuk.

Rekenen vond ik wel heel leuk. Ik miste wel het spelen in de klas.

Ik kon het nog steeds met iedereen vinden, zowel de jongens als de meiden. Toen wist ik al dat ik profvoetbalster wilde worden. Ik oefende op het plein, thuis, op vakantie en op het voetbalveld.

Groep: 5/6. Groep 5/6 vond ik wel een hele moeilijke groep.

Voor het eerst echte toetsen en een ander plein.

Het werd ook een beetje onrustig in de klas, vaker ruzie enzo. Ik had wel mijn eerste echte vriendinnen. De uitslagen van de leestoetsen waren niet zo best dus, ik wert al gauw getest op dyslexie er was duidelijk

resultaten: ik had erge dyslexie. Dus altijd op de Maandag kwam Sytske om mij te helpen. Ik heb door de maanden heen een band met Sytske opgebouwd die super sterk was. Het was altijd gezellig, maar het nadeel was dat ik ook huiswerk mee kreeg.

Groep: 7/8. Deze jaren waren vooral leuk. Ik heb veel geleerd en ik ben er achter gekomen dat je niet alleen uit de boeken hoeft te leren maar ook om dingen te doen. Ik wil nu eigenlijk nog steeds prof worden. Ik speel nu bij se Heerenveen en het Nederlands elftal.

Kamp was ook erg leuk, maar ook spannend. Ik ga deze school erg missen. En ik ga mijn dromen achterna. Tot ziens. Groeten Jelma.

SYBREN EELTJE DE VRIES.

Groep3

Ik vond groep drie de leukste groep. In groep 3 had je altijd klassendienst. Diegene moest na school altijd het bord vegen en de planten water geven.

Groep4

In groep vier zaten we thuis in verband met het Coronavirus. Toen moest je 2 maanden thuis zitten.

Je moest taal, spelling, rekenen en begrijpend lezen allemaal thuis maken en bellen met de klas.

Groep5 In deze groep hadden we altijd om half twaalf gym en dan ging je bijvoorbeeld apenkooi, hoekvoetbal of allesbal doen.

Groep6

Groep 6 in groep zes was je op woensdag altijd twaalf uur uit. Dan had je één keer per jaar schoolvoetbal in Sneek, en als je won kreeg je een hele grote beker. De juf bedacht altijd de groepjes en je had ook schoolvoetbal in groep 7/8 .

Groep7 In groep zeven had je altijd op vrijdagmiddag knutselen. Dat had groep vijf en zes ook. En groep acht en dan had je soms een project. Dan had je vijf onderdelen, een daarvan was koken.

Groep8 In groep acht had je kamp en wij gingen naar Noordpolderzijl.

Dan had je in groep zeven de musical en ik zat toen in het leger met nog een paar anderen

.

MARRIT BOUWHUIS

Groep 1

Ik weet hier eigenlijk niets meer van, maar de juffen waren juf Hieke en juf Deborah.

Groep 2

Als we in de hoeken mochten, koos ik soms het keukentje maar vooral de bouwhoek om huizen te bouwen, alleen was er heel soms ook een

hoek die de hele tijd veranderde, toen was dat de doktershoek.

Als die hoek er was koos ik hem altijd! Toen waren de juffen juf Lotte en juf Karlien.

In groep 3 weet ik ook niet meer zoveel, alleen dat we filmpjes zagen van 'zoom'.

Dat was een bij en die leerde je alle letters, die letters hingen juf Annet en juf Liesbeth dan op op een magnetisch bord.

Ook had ik in groep 3 bijles van deelsommen, omdat ik het uitrekende met mijn vingers. Dan kwam ik bij juf Henrieke in het kamertje te zitten en dat vond ik best nog wel leuk! Bij de laatste les kreeg ik toen een sticker, en daar was ik echt heel erg blij mee.

Groep 4 Mijn zusje Sandra zat toen ook op het schoolplein, dat vond ik super leuk. De juffen waren hetzelfde.

Groep 5 Ik vond de meiden die toen in groep 8 zaten heel erg leuk, en speelde vaak met ze op het schoolplein.

Toen zaten we met juf Hieke in de klas. Eerst vond ik het best spannend, maar uiteindelijk vond ik het super! In groep 5 hadden we ook het zonnetje van de week, dan mocht je een week lang voordat je naar huis ging, voor in de klas staan en dan moest iedereen je complimentjes geven.

Groep 6 Zat ik weer met juf Hieke in de klas en deden we challenges.

Als iedereen een 'zeer goed' op de taak had gehaald, dan kreeg je bijvoorbeeld allemaal verschillende cola soorten, en dan moest je zeggen welke jij het lekkerste vond en moest je het een cijfer geven.

Groep 7 Ik vond het super leuk dat we ineens in een andere groep zaten, het was ook een hele leuke groep! iedereen was vrienden met elkaar en als juf uit de klas was, stond iedereen Roxy Dekker te zingen op hun stoel.

Als juf dan weer binnenkwam zei ze dat het net een heel concert was.

Ook hadden we toen de musical 'Sabotage op het spoor!'. Ik had toen de rol conducteur, ik vond het super leuk om ervoor te oefenen, en als ik iets nog een keer wil doen is het de musical. De juffen waren juf Henrieke en juf Gelbrich. Na een tijdje ging juf Gelbrich weg en toen kregen we op vrijdag juf Bertha.

Groep 8 In het begin waren we helemaal teleurgesteld dat de 'vorige groep 8' weg was, we missen ze nog steeds!

Dit jaar hebben we juf Lotte en juf Henrieke, en een meester die bij ons stage loopt, meester Jorn. Ik vind dit schooljaar ook echt top! Kamp was super! iedereen lacht er nog steeds

om. We hebben daar ook echt super veel gedaan! De bonte avond was ook echt te gek, ik werkte samen met Lysanne en we deden muziekbingo! groetjes Marrit

TIANNE MINKE

Ik heb hiervoor op twee andere scholen gezeten. Mijn schoolloopbaan begint vanaf groep 6 op de paadwizer.

Groep 6

In groep zes had ik juf Lotte en juf Hieke. We deden vaak leuke proefjes met eten zoals pepernoten, paaseieren en koekjes. Als we naar buiten mochten ging ik vaak spelen met Rixt, Marije, Lysanne, Marrit en Lieke om te touwtjespringen. Groep 7

In groep zeven had ik juf Gelbrich en juf Henrieke. We hadden dit schooljaar de eindmusical, dat was echt super leuk om te doen. We gingen dit jaar ook op schoolreisje naar Hellendoorn met groep 5&6 en groep 7&8. Ik was vaak op het plein met Rixt, Marije, Jelmer, Rein en Sybren.

Groep 8

In groep acht had ik juf Lotte en juf henrieke. Dit schooljaar gingen we op kamp. Op het plein ben ik veel bij mijn vriendinnen. Ik was bij de kinderburgemeester. We hebben ook veel projecten gedaan waaronder reis rond de wereld. daar heb ik een labboek bij gemaakt, We hebben ook een project feest vieren daarbij moest ik een poster bij maken over een geloof en een kijkdoos over een feest

MARIJE KNOL

Groep 1&2

In groep 1 zat ik in het lokaal wat nu het groep 1&2 lokaal is.

We hadden in groep 1 altijd vrijdag vrij. In groep 1 hadden we juf Hieke en juf Deborah. Ik vond het altijd heel leuk om in de huishoek te spelen. En in groep 2 zaten we maandag t/m donderdag in lokaaltje dat nu juf Lotte lokaal heet. Op vrijdag mochten we altijd in groep 1 lokaal spelen, omdat groep 1 vrijdag altijd vrij is. Toen wij in groep 2 zaten, hadden we juf Lotte en juf Carlien. Groep 3&4 Wij hadden in groep 3&4 Juf Liesbeth en juf Annet.

Toen ik in groep 4 zat, en we naar buiten mochten, gingen we altijd touwtjespringen. In groep 4, was er een meisje en haar moeder was toen overleden.

Voor haar moeder hadden we een klein tafeltje in de gang met een foto van de moeder neergezet. In groep 4 hadden we ook juf Lotte.

Groep 5&6 Wij hadden in groep 5 de hele week

juf Hieke.

En in groep 6 hadden we In de ochtend juf Lotte en in de middag juf Hieke.

Maar in groep 6 werd juf Hieke aan het begin van het jaar ziek, dus toen hadden we een paar maanden lang juf Olga als juf. Na een paar maanden was juf Hieke weer beter, toen ging juf Olga weer weg. We deden soms met juf Hieke in de middag proefjes. Bij de proefjes moesten we eerst de ogen dicht, dan mochten we het opeten. We moesten het een cijfer geven en wat het was opschrijven op ons wisbordje.

Groep 7&8 In groep 7 hadden we Juf Henrieke en Juf Gelbrich. Maar Juf Gelbrich was na een half jaar, ging ze weg. En toen kregen we op vrijdag een invaljuf voor de rest van het jaar en zij heette Juf Bertha.

We hadden in groep 7 ook de musical. De musical heette Sabotage op het spoor. Ik speelde Rita de berggids. Ik vond het super leuk. We moesten veel oefenen en we mochten het decor ook zelf maken. We mochten in groep 7&8 zelf onze tosti's maken. In groep 8 hadden we juf Lotte en juf Henrieke.

Juf Lotte hadden we maandag t/m woensdag en juf Henrieke hadden we donderdag en vrijdag. We hadden ook in groep 8 het kamp. We gingen naar Noordpolderzijl de Waddenhoeve op een boerderij. De eerste dag gingen we wadlopen. We hadden de eerste avond een spokentocht. De tweede dag gingen we steppend naar een dorpje genaamd Warffum, daar gingen we naar een museum. Na het steppen gingen we kanoën en na het kanoën gingen we eten en daarna hadden we bonte avond. Ik was samen met Tianne-Minke en Silke, we hadden een stokpaardje race. Het kamp was super leuk.

Mijn Schoolloopbaan

LYSANNE YKEMA

Hoi, ik ben Lysanne Ykema. Ik ben 12 jaar, hou van volleyballen, kletsen met mijn vriendinnen, shoppen, kaatsen, katten en van mijn familie. Ik wil jullie graag wat vertellen over mijn schoolloopbaan.

Groep 1 & 2 Toen ik voor het eerst op deze school kwam voelde het meteen goed.

Ik kreeg al gauw vrienden en vriendinnen en ik speelde regelmatig met mijn neefje Gerben. Ik was wel een heel bescheiden meisje en liet iedereen altijd voorgaan. In groep 1 had ik voornamelijk Juf Debora en af en toe Juf Hieke. In groep 2 kwam Juf Lotte op school. Toen had ik meestal les van haar.

Ik had het altijd super gezellig!

Groep 3 & 4 in groep 3 had ik Juf Annet en Juf Liesbeth. Ik vond het altijd super leuk om weer

nieuwe letters te leren en rekenen vond ik ook altijd leuk. Nog steeds speelde ik heel veel met mijn neefje Gerben. In groep 4 kregen we Juf Lotte weer, gezellig! We gingen toen bezig met de tafels en ik had dat al gauw onder de knie. We deden ook heel veel spelletjes en dat was super leuk! In groep 4 had ik ook voor het eerst een schoolreisje. We gingen toen naar Drouwenersand met de bus, het was super leuk!

Groep 5 & 6 In groep 5 had ik Juf Hieke en Juf Lotte. In deze groep begon het serieuze werk. Er kwamen meer moeilijke rekensommen en spelling werd ook steeds lastiger. Ik was nog steeds bescheiden en was gauw beledigd. In groep 5 hadden we ook weer een schoolreisje. Deze keer gingen we naar Slagharen!

In groep 6 hadden we het eerste deel juf Olga (een invaljuf) omdat juf Hieke toen in het ziekenhuis lag. Later kregen we juf Hieke weer en we deden vaak challenges. In groep 6 gingen we met het schoolreisje naar Duinenzathe.

Groep 7 & 8 In deze groepen heb ik het echt naar mijn zin gehad en het was altijd super gezellig!

In groep 7 hadden we juf Gelbrich en juf Henrieke. Het was eerst wel even wennen, want er kwamen allemaal nieuwe dingen bij kijken: weektaak, breuken en nieuwe juffen. Toen we op de helft van groep 7 waren, ging juf Gelbrich weg en kregen we juf Bertha op vrijdag. Met juf Bertha was het altijd super gezellig en we kregen soms ook een snoepje. We moesten in deze groep ook veel oefenen voor de musical. Ik kreeg een rol die ik met veel plezier heb gespeeld. De musical is goed geslaagd en het liefst zou ik hem nog een keer willen uitvoeren. In groep 7 gingen we ook op schoolreisje naar Hellendoorn. In deze groep bracht ik de pauzes vaak door met Lis, Debora, Lyke, Romy en Marrit.

Toen Lis, Romy, Debora en Lyke van school gingen vond ik dat erg jammer. In groep 8 hadden we juf Lotte en juf Henrieke. Nu hadden we voornamelijk nog herhaling. De pauze bracht ik meestal kletsend door met mijn beste vriendin Marrit. We hadden ook de eindtoets en kamp. Het kamp is super geslaagd en ik heb het heel erg naar mijn zin gehad. We hebben allemaal leuke dingen gedaan zoals bonte avond, barbecueën, een spooktocht, wadlopen, steppen en spelletjes doen.

Nawoord

Ik wil alle juffen bedanken voor mijn fijne schooltijd en voor de leuke dingen die we hebben meegemaakt. Ook wil ik graag al mijn vrienden en vriendinnen bedanken voor dat ze er altijd voor mij waren. Ik kan nu met trots zeggen dat ik een hele leuke schooltijd heb gehad! En nu gaan we

met trots door naar het Marne met het VWO.

Lysanne Ykema

De schooljaar is beëindigd

LIEKE BRANDSMA

Hoi ik ben lieke ik ben twaalf jaar en ik ga jullie vertellen over afgelopen jaren op school.

Groep 1 Groep een was super leuk, dat snappen jullie wel. De juffen waren juf Carlien/juf Deborah en je had superveel te doen namelijk de hoeken, knutselen en lekker lang buiten spelen. Je mocht bijna de hele dag in de kring zitten maar je gaat aan en tafel zitten als je gaat eten of knutselen

Groep 2 Ik heb niet veel te zeggen want ik weet niet meer veel maar het was gezellig en de juffen waren juf Lotte/juf Carlien.

Groep 3

Met juf Liesbeth/Annet gingen we door met rekenen, spelling, taal en meer. Buiten spelen was iets korter aan het worden maar nog steeds best lang.

Groep 3

En nu zal je zeggen, waarom nog een keer groep drie? Nou ik ben blijven zitten dus hier hoeft ik niet veel over te zeggen.

Groep 4

We hadden ook huisje, boompje beestje en pauze nog korter als het goed is. En het rekenen, spelling en taal was een beetje moeilijk en ik. Kreeg bij les van juf Carlien en onze juffen waren juf annet/juf Liesbeth

nu gaan we naar rekenen spelling, taal, natuur en Atlantis. En nog iets, maar ik weet niet meer onze juffen waren juf Hieke/ juf Lotte. Groep 6: Eigenlijk is alles hetzelfde als groep 5.

Groep 7 Groep 7 was een leuke ervaring, rekenen doe ik bij juf Hieke en de rest bij juf Lotte en juf. Hennrieke we zijn op kamp geweest dat was in waddenhoeve we begonnen met wadlopen toen waren. We gingen terug en 's avonds gingen we marshmallows roosteren de tweede dag gingen we stappen.

die avond hadden we een spooktocht, vond het niet super leuk en de derde dag gingen we naar huis. Nu hebben we weer rekenen, spelling, taal, engels, oja, op kamp hebben we ook nog een lopend buffet gehad en dan hebben we nog werk, blink, Atlantis, frysk en dat was het

GERBEN DE JONG

Groep 1: We hadden in deze groep de hoeken en ik vond de bouwhoek het leukst. De juffen waren juf Debora en juf Hieke. Ik speelde ook vaak met mijn nicht Lysanne.

Groep 2: In groep 2 kregen we schrijven, dat vond ik geen leuk vak. In de pauzes ging vaak

op de fietsjes met Remco en Lysanne. De juffen waren juf Lotte en juf Deborah.

Groep 3: In deze groep kregen we rekenen en letters leren. Ik vond rekenen het leukste vak en gym. We hadden juf Annet en juf Liesbeth.

Groep 4: In groep 4 had ik keersommen en die vond ik makkelijk. Ik sprak bijna altijd af met Lysanne na schooltijd. Ik vond juf Lotte een hele gezellige en een leuke juf. Ik had ook nog juf Annet en juf Liesbeth. Ook vond ik het erg leuk om met Rommert af te spreken.

Groep 5&6: In groep 5 hadden we juf Hieke en juf Lotte en ik rekenen was mijn favoriete vak. We deden heel veel proeljes met eten om te weten wat er zou gebeuren. Het was een heel leuk gezellig jaar. In groep 6 hadden we bij het begin van het jaar juf Olga, ze was wel best streng en kreeg de klas nooit stil. Het was voor mij geen leuk jaar, want de kinderen uit groep waren heel irritant. Na ongeveer de helft van het schooljaar was juf Hieke er weer, we hadden normaal les. Dat betekende in de morgen juf Hieke en in de middag hadden we juf Lotte. In groep 5 gingen we op schoolreisje, we gingen op schoolreisje naar Slagharen en ik groep 6 naar Duinenzathe. Ik sprak vaak af met Joop.

Groep 7&8 : In groep 7 zat ik weer met een leuke gezellige groep. Bijna iedereen mocht elkaar en ik sprak vaak af met Joop. We hadden eerst juf Gelbrich en juf Henrieke. Toen we op de helft van het jaar waren ging juf Gelbrich weg. We kregen toen juf Bertha op vrijdag. De klas ruidte toen altijd naar parfum. We oefenden ook vaak voor de musical, die is goed geslaagd. In groep 8 hadden we juf Lotte en juf Henrieke. We gingen dit jaar ook op kamp in Noordpolderzijl, dat was erg gezellig. De leidinggevende van de boerderij was erg streng en die zei heel gek marshmallow. We deden ook een spooktocht en heel veel kinderen moesten huilen.

Nawoord

Juffen en meesters heel erg bedankt voor deze mooie tijd op de basisschool ik hoop dat ik een hele leuke tijd krijg op het Marne college ik dank al mijn vrienden voor de leuke tijd

Gerben

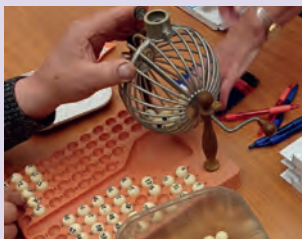
Op 29 maart was het Himmeldeï. Zoals altijd weer een gezellig samenzijn.

Om 9.30 stond de koffie klaar en het bestuur van Dorpsbelang had een lijstje van schoonmaak klusjes bedacht. In groepjes zijn we in het dorp aan het werk gegaan, onkruid weggehaald, brug gepoetst, trampoline opgezet en nog veel meer. Om 12.30 was het tijd om de hongerige magen te vullen met lekkere broodjes en soep. Na de lunch werd er nog heel even doorgewerkt.

Dorpsbelang had ook een avondprogramma bedacht. Er was een bingo voor de kinderen

en daarna een Amerikaanse bingo voor de volwassenen. Iedereen moest een kleine attentie meenemen met het gevolg dat er heel veel prijsjes waren! De opkomst was super en het was een gezellige avond.

Sushi Workshop

Vaak besproken, nooit gepland. Tot nu toe! Op zaterdag 10 mei hebben we een sushi workshop gehad in de Gearhing onder leiding van Frans Bekema (FransFish). 12 dames en een jongeman hadden zich opgegeven. En wat was het gezellig (en lekker!).

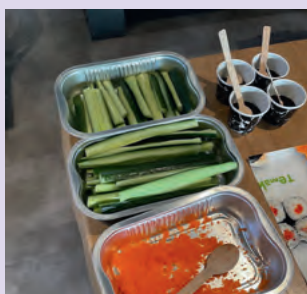
Toen iedereen er was kregen we een korte inleiding van Frans, want wat is sushi nu eigenlijk.

En daarna konden we los! Een urimaki pittige zalm was de eerste uitdaging. Zelf zalm snijden en op smaak brengen met saus en kruiden, daarna de rijst op het norivel en dan rollen maar. Toen de rollen klaar waren moesten ze gesneden worden en daarna was het tijd om te proeven. De sushi die niet gelijk werd opgegeten mochten mee in bakjes, dan had het thuisfront ook nog wat.

Na de zalm gingen we met een urimaki rol ebi fry aan de gang. Samen met avocado was dit een heerlijke rol, met als finishing touch een beetje mayonaise en gebakken uitjes er boven op.

Er werden ook nog een hosomaki komkommer, een nigiri geflambeerde zalm en een temaki gemaakt. Daarna mochten we de producten nog opmaken die op tafel stond. Dus er kon nog een rol met surimi gemaakt worden, een rol met zalm, of toch nog een nigiri.

Tussendoor even een pauze voor wat drinken en een praatje, daarna gingen we weer verder. Het was ontzettend gezellig en voor herhaling vatbaar. Dus wie weet, in het najaar weer?

DORPSFEEST PARREGA 2025

Werom yn de tiid

Vier dagen feest in Parrega - boordevol muzyk,
herinneringen, optocht en gezelligheid!

Een voorproefje van het programma:

Donderdag 3 juli

Us Jister feest

Vrijdag 4 juli

's ochtends Optocht
Dorpsreünie

Zaterdag 5 juli

's ochtends tweede Optocht

Matinee met van Geeft 'M

Feest met DJ Knor en Amplifier

Muzyk van
De Swalkers &
Butterfly

Zondag 6 juli

Kerkdienst met Top 2000 band Sjem

80 jarig jubileum met o.a.
Muzykbingo en Matinee 2.0

Check onze socials voor tijden en meer info

Parregaea giet werom yn de tiid - Dochsto ek mei?

Op de avond van zondag 4 mei stonden we in grote getale stil bij de slachtoffers die zijn omgekomen tijdens de Tweede Wereldoorlog, in het bijzonder bij de omgekomen bemanning van de neergestorte Engelse Lancaster in de nacht van 13 op 14 mei 1943 onder Hieslum en aan de dorpsgenoten Johannes van der Meulen omgekomen in Duitsland en Roelof van der Meer omgekomen onder Makkum. De volgorde van de herdenking was deze keer aangepast. Eerst kwamen we samen op de begraafplaats in Parrega, daarna de samenkomst in de kerk van Hieslum met aansluitend de kranslegging en de twee minuten stilte bij het grafmonument. Het landelijke thema was dit jaar "80 jaar vrijheid". Eén van de onderdelen van de herdenking was de toespraak van Janpiet van der Meer, kapitein bij defensie, met als onderwerp WAT IS VRIJHEID WAARD?

Na de plechtigheid volgde de bijzondere BELEEFTOCHT waarin de crash van de Lancaster in beeld werd gebracht zoals die in 1943 heeft plaatsgevonden rond Hieslum. Deze wandeltocht die door een groep inwoners van Hieslum was georganiseerd, was indrukwekkend en bracht ons naar die bewuste avond van toen. De deelname aan de tocht was groot, de organisatie kreeg veel waardering voor de voorbereiding en uitvoering. Vanwege de actualiteit wordt de toespraak van Janpiet hier opgenomen.

Wat is vrijheid waard?

Vandaag herdenken wij de mensen die gestorven zijn tijdens de Tweede Wereldoorlog. En staan wij stil bij de offers die toen gebracht zijn. Daarnaast kunnen wij sinds mei 1945 zeggen dat wij al 80 jaar vrij zijn.

Zo'n lange periode van vrijheid is uniek. Iets waar wij trots op kunnen zijn. Maar door die lange periode zijn wij wellicht ook gewend geraakt aan die vrijheid. Dat het iets vanzelfsprekends is. Maar de wereld om ons heen laat zien dat vrijheid niet vanzelfsprekend hoeft te zijn. En dat het soms veel kan kosten.

De vraag die dan bij mij op komt: Wat is die vrijheid ons waard?

Ik vind dat een lastige vraag. Want hoe ver ga je als individu om in vrijheid te kunnen blijven leven? Wat is die vrijheid mij waard? Mijn beroep als militair maakt die vraag soms wel eens concreet. Want een belangrijk onderdeel van ons beroep is dat wij Nederland beschermen zodat wij in vrijheid kunnen blijven leven. En ultimo kan dat betekenen

dat wij offers moeten brengen als individu, voor onze vrijheid.

De spanningen van de afgelopen jaren laten zien dat die vrijheid niet vanzelfsprekend is. En gaandeweg de jaren is bij mij dan ook de overtuiging sterker geworden dat wij moeten staan voor onze vrijheid. Dat wij offers moeten brengen wanneer dat nodig is.

De reden voor die overtuiging is dat onze vrijheid enorm waardevol is. Het maakt dat wij mogen opgroeien in vrede, in een mooi en welvarend land. Dat wij vrij over straat mogen lopen waar en wanneer wij dat willen.

Dat vrij over straat mogen lopen is voor mij het meest tastbare voorbeeld over vrijheid. 4 jaar geleden hadden wij de avondklok in verband met de coronapandemie. Een enorm vrijheidsbeperkende maatregel, maar bedacht om zwakkeren te beschermen. Die avondklok gaf ons een kleine inkijk in hoe het leven in bezet Nederland was. In zijn geheel niet te vergelijken, maar het was wel voor het eerst in mijn leven dat ik niet kon gaan en staan waar ik wilde. En dat deed mij terugdenken aan de verhalen over de bezetting in de jaren 40-45. Die corona avondklok heeft mij daardoor wel de waarde van vrijheid aangetoond. Ik ben daarbij gesterkt in mijn overtuiging dat vrijheid iets is waar wij in moeten investeren en voor moeten vechten wanneer dat nodig is. Omdat vrijheid ons zoveel moois biedt.

Maar laten wij hopen we er nooit voor hoeven vechten. Want oorlog en bezetting levert veel verdriet en slachtoffers op. Dat hoeft ik niemand uit te leggen. We zien dit dagelijks op onze telefoons of op televisie. Vanuit Oekraïne, vanuit Sudan, vanuit Gaza, Myanmar en ga zo maar door. Er gebeurt enorm veel op de wereld.

Maar je ziet dat men daar offers wil brengen om vrij te blijven, bijv. in Oekraïne. Een enorm deel van de bevolking doet dienst als militair of op een andere wijze.

Zij zetten dagelijks alles op alles zetten om vrij te kunnen blijven leven. Als volk werken vechten zij voor hun toekomst, en voor de toekomst van hun kinderen. Voor hen is die vrijheid dusdanig veel waard dat zij bereid zijn om hoge offers te brengen. Zij brengen dezelfde offers die hier in Nederland 80 jaar geleden ook zijn gebracht. Die mensen die ons toen bevrijd hebben herdenken wij vandaag. We herdenken de mannen en vrouwen die van ver kwamen om te vechten om ons te bevrijden. En dit deden zij met alle gevaren van dien, met risico's om gewond te raken of om zelfs te sterven. Maar zij vochten uit overtuiging dat iedereen in vrijheid moet kunnen leven.

Blijkbaar vonden zij het waard om die gevaren te trotseren. Met kans om bijvoorbeeld uit

de lucht geschoten te worden, zoals de mannen die in Hieslum jaarlijks herdacht worden. Zij vochten met de wetenschap dat elke vlucht wellicht hun laatste kon zijn. Maar zij doorstonden die doodsangsten en vochten toch, uit de overtuiging dat vrijheid een recht voor iedereen is. Zij namen hun verantwoordelijkheid en vochten voor de vrijheid van anderen.

En dat zij die verantwoordelijkheid hebben genomen is bijzonder te noemen. Iets waar wij alleen maar respect voor kunnen hebben. En dat respect tonen wij, door hen jaarlijks te herdenken. Maar in mijn ogen kunnen we hen ook als voorbeeld nemen. Dat wanneer het nodig is wij ook onze verantwoordelijkheid voor onze vrijheid nemen. En daar moeten wij wellicht vaker bij stil staan: welke offers kunnen of moeten wij brengen om onze vrijheid te beschermen.

Door de dreigende situatie op de wereld kan het namelijk zijn dat ook wij in de toekomst offers moeten brengen voor onze vrijheid. Tot nog toe is de noodzaak daartoe beperkt geweest. Maar de dreiging wordt groter. En dat we meer moeten gaan doen voor onze vrijheid is wel duidelijk. We gaan meer investeren in onze veiligheid, er wordt meer geoefend, er worden meer complexen gebouwd. Daarvoor moeten wij als samenleving soms offers brengen. Maar dat zijn in mijn ogen relatief kleine offers, zodat we op termijn voorkomen dat we grotere offers moeten brengen. Door nu sterker te worden voorkomen we in de toekomst hopelijk erger.

Want de Tweede Wereldoorlog heeft ons laten zien hoe veel vrijheid kan kosten. En ook de vele oorlogen die nu uitgevochten worden laten dat dagelijks zien. Maar hoe graag we het ook willen voorkomen, de kans bestaat dat er grotere offers gebracht moeten worden.

De jaarlijkse herdenkingen leren ons echter hoe enorm belangrijk die offers waren voor onze vrijheid. We herdenken al 80 jaar de mensen die gestorven zijn voor onze bevrijding. Al 80 jaar laten wij onze waardering zien aan onze bevrijders. Voor onze vrijheid hebben zij toen het verschil gemaakt. Hopelijk blijft het vechten voor onze vrijheid ons bespaard, maar de situatie op de wereld doet ons wel realiseren dat onze vrijheid niet vanzelfsprekend is. En dat we daarvoor kleine of grote offers moeten brengen. En met in het achterhoofd de verhalen van de Tweede Wereldoorlog, bijvoorbeeld het verhaal van de omgekomen vliegers in Hieslum, kunnen we wel eens stil staan bij de vraag:

Wat is vrijheid waard?

DODENHERDENKING

DOARPSBYLD

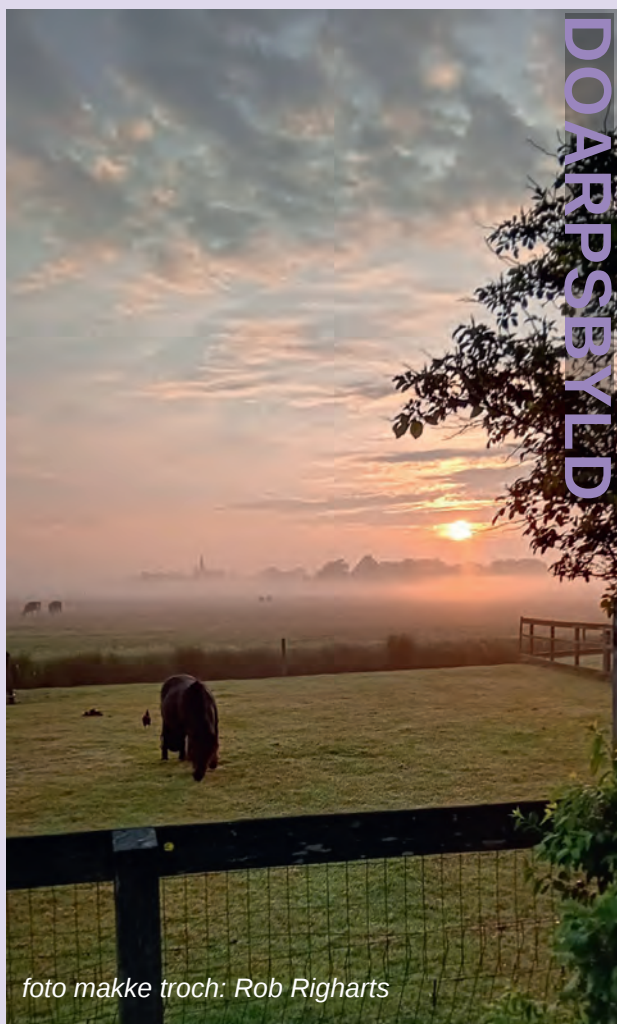

foto makke troch: Rob Righarts

foto makke troch: Enne Riemersma

De muntschat die in 1925 in Hieslum werd gevonden, is een interessante historische vondst. Het gaat om een verzameling middeleeuwse munten, vermoedelijk begraven tijdens een periode van politieke onrust of oorlog in de regio. Zulke vondsten zijn relatief zeldzaam en geven een inzicht in de handel, economie en geschiedenis van Friesland in de middeleeuwen. De schat bestond uit zilveren munten, waaronder Friese en andere munten die in omloop waren in de middeleeuwen, een tijd waarin Friesland relatief onafhankelijk was en handel dreef met omliggende gebieden. Bijzonder is dat er pas in 1964 een artikel over deze bijzondere vondst in de krant is verschenen. Of de muntschat van Hieslum nog te zien is in het Fries museum is mij niet bekend.

Enne Riemersma

BOER KREEG MUNTEN OP DE SCHOP

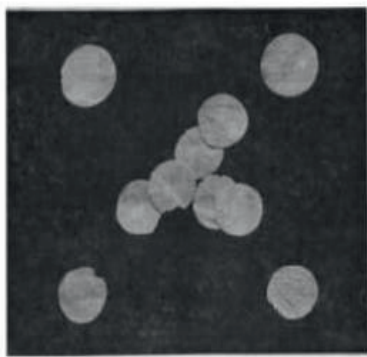
„It is allegearre jild”, riep A. Hilt in 1925

Muntvondst uit tijd van Greate Pier

Het Fries Museum heeft in 1964 een Interessante muntschat in bezit gekregen, die bestaat uit 32 tussen de jaren 1493 en 1510 geslagen zilveren munten. Het bijzondere van deze schat, die reeds in 1925 te Hieslum (Wonseradeel) werd ontdekt, maar eerst nu bekend is geworden, is, dat er onder meer 25 in Friesland geslagen munten in voorkomen. Wij laten hier het relaas van de ontdekking volgen, alsmede een opsomming van de aanwezige muntsoorten. Een beschouwing over de munt-historische betekenis van de vondst zal in het verslag van het Fries Genootschap en in het Jaarboek van Munt- en Penningkunde van de hand van dr. H. Enno van Gelder, directeur van het Koninklijk Penningkabinet te 's-Gravenhage, verschijnen.

In de zomer van 1963 liet de heer H. D. Twerda, bewoner van

Een deel van de muntschat van Hieslum. Linksboven de zeldzame stuiver van Friesland uit 1506, rechts een Groningse „vlieger” (Groningse naam voor stuiver) uit 1499. In het midden een aantal te Leeuwarden geslagen Friese „groten” (halve stuivers) uit 1505 en onderaan resp. een groot van Brabant van Philips de Schone uit 1493 en eenzelfde munt van Karel V van na 1507. Wat de koopkracht van de munten betreft kan men er van uitgaan, dat de stuivers uit deze schat nu ongeveer een gulden zouden zijn. Bedenkt men hierbij, dat men toen voor een gulden heel wat meer kon doen dan tegenwoordig, dan wordt het duidelijk, dat de schat voor zijn oorspronkelijke bezitter werkelijk een bezit van betekenis was.

Sierdsma-State te Hieslum, aan een dochter van ds. J. J. Kalma te Sneek een aantal oude munten zien, die op zijn boerderij waren gevonden. Toen ds. Kalma hiervan hoorde, begreep hij dadelijk, dat deze vondst interessant kon zijn en op zijn verzoek werden ze hem, als bestuurslid van het Fries Genootschap, meegegeven, waarna hij ze ons ter hand stelde. Het determineren geschiedde door het Koninklijk Penningkabinet te Den Haag en toen bleek, dat de vondst van groot belang was, werd in overleg met de heer Twerda de collectie voor het Fries Museum bestemd. Daarbij kon tevens worden nagegaan hoe en wanneer de munten gevonden waren. De heer Twerda verwees ons namelijk naar Arjen Hilt te Hieslum en deze vertelde, dat hij in de zomer van 1925 bezig was de naar oude trant hoog opgezette vloer van het „bûthús” op Sierdsma-State ongeveer 50 cm af te graven omdat de stalinrichting werd gemoderniseerd. In de tweede stal van het woongedeelte af gerekend, kreeg hij plotseling een aantal munten op de schop en in de kruiwagen. „Ik weet nog”, zo vertelde hij ons, „dat ik riep: Och, it is allegearre jild!” De munten, die kenmerkend in een linnen zakje of iets dergelijks geborgen zullen zijn geweest - van een kruikje of potje werd niets gevonden - werden verzameld en bleven bij de heer Hilt bewaard. In 1928, toen dr. Beekhuis uit Bolsward bij de familie Hilt thuis op een nieuwe wereldburger zat te wachten, werden ze hem uit tijdverdrijf getoond. De arts nam er enkele mee, op een niet nader bekend geworden werden gede-termineerd en nadien helaas verloren gingen. Het overgrote deel van de schat gaf de heer Hilt echter in 1952 aan de heer Twerda met als gelukkig resultaat dat de munten thans in het Fries Museum berusten.

Friese munten

De determinatie op het Koninklijk Penningkabinet leerde, dat de vondst bestaat uit 32 zilveren munten, te weten zogenaamde groten, halve groten, stuivers en vliegers. Zij zijn nu ook gereinigd en vertonen weer de aanblik, die ze op het tijdstip van verbergen moeten hebben gehad. Vijf en twintig exemplaren zijn in Friesland geslagen en wel tijdens het bewind van hertog George van Saksen-

Meissen die van 1504 tot 1515 'gubernator', van (bestuurder) van Friesland is geweest. Onder zijn bewind is veel goeds tot stand gekomen, onder meer het bestuur, ten opzichte de waterstaat en van de zeedijken (o.a. in Het Bildt) en de rechtspraak. Hij was de opvolger van zijn in Friesland gehate broer Hendrik, die in 1504 afstand van zijn rechten had gedaan, nadat Hendrik deze in 1500 had geërfd van zijn vader Albrecht, die, zoals bekend in 1498 Friesland van keizer Maximiliaan had verkregen.

Het bewind van George en daar mee van het Saksen-Meissen eindigde in 1515, toen hij door geldgebrek in dat jaar gedwongen werd Friesland voor 100.000 goudguldens aan Karel V af te staan. Een van de maatregelen van George, die eerst nog enkele jaren tot 1504 samen met Hendrik had geregeerd, was ook het instellen van een Friese munt in Leeuwarden en de in de muntvondst van Hieslum aanwezige Friese munten zijn daar dan ook geslagen.

Het zijn drieëntwintig groten uit 1505, een halve groot uit hetzelfde jaar en een stuiver uit 1506, een geldstuk, dat slechts zeer zelden voorkomt. De groten vertonen alle op één zijde het hertogelijk wapen en een Latijns randschrift, dat vertaald kan worden als 'Nieuwe munt van de Hertog van Saksen, bestuurder van Friesland'. De andere zijde draagt een vierbenig kruis met het Saksische wapen en de tekst, weer in het Latijn 'in het jaar na de geboorte des Heren 1505'. De zeldzame stuiver heeft een iets afwijkend wapenschild, waarbij ook een Duitse dubbele adelaar en het Friese wapen zijn opgenomen. De randschriften zijn vrijwel gelijk. De door George van Saksen-Meissen in 1504 ingestelde munt heeft niet zo lang gewerkt. In 1511 en 1512 schijnt hij reeds verlopen te zijn, nadat een door de Hertog aangestelde muntmeester er vals geld had gemaakt! Deze man werd dan ook uit Leeuwarden

verbannen. Er kunnen dus niet zo bijzonder veel munten zijn geslagen en daarom is het des te interessanter, dat er in de muntschat van Hieslum een groot aantal aanwezig is. De overige munten van de vondst zijn in andere gewesten geslagen. Zo zijn er twee groten van Philips de Schone, één met zijn titel als hertog van in 1493 geslagen en Brabant één met zijn titel als graaf van Vlaanderen uit 1505 tot 1506. Van Keizer Karel is er een groot van Brabant uit na 1507, terwijl er ook een omstreeks 1510 geslagen stuiver is van de Utrechtse bisschop Frederik van Baden. Ook deze munten vertonen wapenschilden, kruisen en omschriften, al zijn deze uiteraard anders van uitbeelding en tekst.

De laatste drie zijn munten van Groningen, met name twee zogenaamde vliegers, door de stad Groningen in 1499 geslagen en waarop men een dubbele mede arend met het stadswapen aantreft alsmede men kruis en teksten. De derde Groningse munt is een stuiver uit 1507 met eveneens een dubbele arend en het stadswapen, maar bovendien met het wapenschild van graaf Edzard van Oostfriesland. Deze was een tegenspeler van de hertogen Van Saksen-Meissen en door de stad Groningen te hulp geroepen omdat deze stad zich niet aan het Saksische bewind wilde onderwerpen.

In tijd van 'Greate Pier'

Hoewel de Friese munten dus in de meerderheid zijn, vormen de niet-Friese munten de begin- en sluitstukken van de vondst: de oudste is de Brabantse groot van 1493, de jongste de stuiver van Utrecht uit omstreeks 1510. Dat wil dus zeggen dat de muntschat omstreeks 1510-1511 verborgen kan

Hieslum is een zeer oud dorp, al in 855 wordt het genoemd. De huidige kerk van Hieslum is niet oud. In 1874 is het middeleeuws gebouw afgebroken. Men neemt aan dat hij ± 1300 gebouwd is. De kerk hoorde in de late middeleeuwen aan het St. Odulfus klooster van Stavoren. Toen de reformatie de overhand kreeg, werd het oude kerkje voor de "nieuwe leer" gebruikt, maar van een eigen zielenherder was geen sprake meer. Het dorp werd gecombineerd met Parrega en Greonterp, al was dit laatste maar in naam, omdat er vrijwel geen enkele protestant woonde zoals nu nog het geval is. Na 1580 bleven in Tjerkwerd, Hieslum, Dedgum en Parrega veel mensen Rooms en te Hieslum heeft een tijd de Roomse geestelijke gewoond, die de aanhangers van het oude geloof verzorgde.

zijn. De reden van dit verbergen kan men slechts gissen, al is het niet onmogelijk dat men verband moet zoeken met de kwade activiteiten van een troep Saksische landsknechten, de „Zwarte Hoop” genaamd. Het bewind van de Saksische Hertogen werd namelijk niet geheel goedschiks door de Friezen aanvaard. Albrecht van Saksen heeft Friesland voor een goed deel moeten veroveren en hij stuurde daartoe reeds in 1495 soldaten naar ons gewest. Zij bleven echter langer in actie dan wellicht was voorzien, vochten onder meer met de Schieringers (die het Saksische bewind trouw waren) tegen de Vetkopers en brandschatten in-tussen het Friese land, met name Westergo. Zij luisterden daarbij lang niet altijd naar de bevelen van hogerhand en menige welvarende boerderij is aan roofzucht ten offer gevallen. Ook de boerderij

van 'Greate Pier' te Kimsward is door de 'Zwarte Hoop' vernield. Greate Pier bestreed daarna, gesteund door anderen zoals de 'Arumer Zwarte Hoo' deze bende en het nieuwe bewind. Zou de bewoner van Sierdsma-State te Hieslum zijn geld ook voor één van beide partijen in de beste brandkast, die er toen was - de grond - hebben verborgen? Is hij omgekomen of heeft hij het geld niet kunnen terugvinden? Wij weten het niet, maar zeker is dat de muntschat een merkwaardig licht werpt op het muntverkeer in die dagen en met name op het toen in omloop zijnde Friese geld. Allen die eraan hebben meegewerkt, dat de vondst bekend werd en voor het nageslacht behouden blijft, komt dan ook een woord van grote dank toe.

Leeuwarden (Fries Museum): G. Elzinga.

WEROM YN DE TIID FAN DE PINFISKER

Yn it foarwurd fan de Pinfisker fan april skriuwt Jolanda oer har spul mei de komputer en har langst nei de tiid doe't de Pinfisker sûnder komputer makke waard, knippe en plakke, plaatsjes sykje ensfh. Suze en ik hiene it dêr ferline wike oer, mar foaral oer de begjintiid doe't knippe en plakke noch net oan de oarder wie.

De earste Pinfisker kaam der yn 1980. Yn de redaksje sieten Erika Helder, Lubbien Woltinge (frou fan de dûmny), Jan Bouwhuis, Henk Bruinsma en Mink Zijlstra.

Jan Bouwhuis helle my yn 1982 by de Pinfisker foar it typen fan fryske teksten, ik kaam ek fuort yn de redaksje. Dat lêste stelde yn it begjin net safolle foar, wol waard ik ynskeakele by it ynoar setten fan de krante. Wy rûnen om de tafel yn de keuken fan de pastorij en sammelen de siden. Oan de kop fan de tafel siet immen mei in nytmasjine en dêr neist ien dy't de krante tearde. Ik wit net mear wêr't dat barde doe't Lubbien ferhûze wie. Erika frege my har te helpen by it stenseljen fan de Pinfisker en fansels die ik dat. It barde yn in hok by har hûs en letter by my thús (Tynjestrjitte 3) op souder. Ik tink dat op beide plakken de spoaren fan stenselinkt noch te finen binne, ik wie gjin skjin wurk. Al gau kaam ek Suze der by om te helpen. Wy hiene twa, somtiden trije stenselmachines (wa wit noch hoe't sa'n ding der út seach), twadde- of treddehâns. Erika wie de ienige dy't wist hoe't de masjine wurke, dus dy hie de lieding. Somtiden gyng alles foar de wyn, mar hiel faak fertoande de masjine dy't wy brûkten kuren, dan skeakelen wy oer nei de folgjende. Bytiden fleagen de papieren alle kanten op. Ik fersuchte in kear: It is frijwilligerswurk mar it liket mear op 'slavenarbeid'. As it hielendal net woe bellen wy master Piet. Dy fûn it altyd goed dat wy de masjine fan de skoalle

brûkten. Alles wat wy nedich hiene kaam yn't kroade en dan ferhûzen wy nei de Paadwizer en makken dien wurk.

Wat wie it foar ús in útkomst dat we de kopiearmasjine fan de Loopplank yn Snits brûke mochten. Karel dy't dêr wurke hie dat foarelkoar krige. De stenselmachines bedarren by Joop Wijnja yn it âld izer. De teksten koene no gewoan op papier typt wurde en it meitsjen fan it model fan de krante wie in gesellich putsje, yndied knippe en plakke en plaatsjes sykje. It kaam wol krekt, oan in nûmerjen fan de siden ta. As wy op dizze wize de nije Pinfisker ynoar set hiene gyngen Suze en Erika middeis 6 oere nei Snits (bôle mei) om te kopiearjen. Foar it ynelkoar setten koene wy altyd wol frijwilligers fine. Ik tink dan fuort oan Rients Couperus as ienige man tusken in steal kwetterjende froulju en oan Annie Breeuwsma dy't it altiten in feest fûn en wat lekkers bakte foar by de kofje. As wy al ien te min hiene plukten wy gewoan immen fan de strjitte. De komputer hat it allegearre noch makliker makke, it ding moat fansels wol meiwurkje.

Like goed bliuwt it dochs noch in soad wurk, foaral foar Jolanda, al komt it einrisseltaat út de drukkerij.

Ida van den Berg

Annie Breeuwsma yn 2006 oan it wurk mei de Pinfisker.

Toneel in Hieslum.

De uitvoeringen van "alle ballen op Bertha" waren op 14, 16 en 22 maart in Hieslum. En op 29 Maart in it Heidenskip. Het was weer een hele happening en we vinden het altijd prettig dat zoveel mensen naar het kerkje komen om ons te zien optreden. In de pauze en na afloop was het gezellig in de tent met een drankje en een hapje. Hartelijk bedankt aan een ieder die ons heeft geholpen en voor degene die zijn geweest. Het volgende project staat al in de startblokken en er zijn al een aantal voorbereidingsavonden geweest. De musical "Oliver Twist". En dan in het frysk. Uit te voeren op vrijdag 12 december, zondag 14 december, een middagvoorstelling, en zaterdag 20 december. In de loods bij camping Heeres te Hieslum. Er zijn

al mensen benaderd om mee te doen, maar lijkt het jou wat en je bent nog niet gevraagd, meld je dan snel aan. Kinderen zullen via de basisschool ingelicht worden en krijgen een inschrijfformulier mee. Zit je op een andere school dan de Paadwizer, maar lijkt het je heel leuk, meld je dan ook aan. Jongeren kunnen meedoen, wil je geen tekst dan is er misschien wel een rol als figurant. De Oliver Twist commissie bestaat uit Durk Folkertsma, Hannie Zwerver, Marten en Aukje v/d Wal en Jantje Boekema. Het is ook een samenwerking met stichting behoud kerk Hieslum, en de toneelvereniging aldaar.

Groetjes en wellicht tot ziens.

Onderweg op 2 mei in de auto hoorde ik op Omrop Fryslân Johan Terpstra vertellen over de Lancaster bommenwerper die in de Tweede Wereldoorlog bij Hieslum was neergeschoten en even later had hij Gerry Labordus aan de telefoon die een stukje voorlas over haar vader, Gatze Labordus, die zijn belevenissen tijdens de oorlog voor zijn kleindochter had opgeschreven.

Nieuwsgierig geworden naar het hele verhaal en de gedachte dat dit iets voor de Pinfisker kon zijn heb ik Gerry in Leeuwarden opgezocht en het resultaat leest en ziet u hieronder.

Enne Riemersma

Pake Gatze ferteld oer de oarloch

Ynliding:

Gatze Labordus waard yn 1925 berne yn Hieslum yn it hûs wer't no de famylje Koopmans wennet, syn heit en mem wiene Pieter Labordus en Wietske van der Meer. Syn heit wie doe arbeider by boer Sieperda. Letter wennen se noch op Atsebuorren en oan de Trekwei yn Parregea (as je fan boer feroaren moasten je ek ferhúzje), mar doe't Gatze sân jier wie begûn Pieter foar him sels en kamen se te wenjen op in spultsje rjochts fan de Tempelreed. Dat spul is letter ôfbrutsen. Mei syn suster Aukje groeide hy dêr op, op de romte, yn de frije natoer. Sy gyngen yn Parregea nei skoalle, rinrendewei fansels. Gatze koe goed leare, mar fan trochlearen wie gjin sprake, syn heit seach dêr it nut net fan yn. De krisisjierren wiene swier, it foel net ta de holle boppe wetter te hâlden. Yn it lêst fan de oarloch dûkte Gatze ûnder yn Waaksens, hy woe net foar de Dútsers wurkje. It wie in spannende, mar ek moaie tiid. Hy learde dêr frysk lêzen en skriuwen en der waard toanielspile.

Oanlieding:

Bêste âld-doarpsbewenners,

By it húshimmelfen kaam ik it ynterview tsjin fan ús dochter Elleny Wijnja mei ús heit Gatze Labordus. Sy krieg yn 1995 de opdracht fan skoalle: "Freegje pake of beppe ris mei de twadde wrâld-oarloch."

Ús heit woe der wol wat oer fertelle. En om't it no 80 jier lyn is dat dizze oarloch foarby wie, fûn ik dat ik dit bysûndere ferhaal nei bûten bringe moast. Ek Omrop Fryslân hat hjir oandacht oan jûn!

Wy meie net ferjitte wat frijheid betsjut.

Gerry Labordus

It Ferhaal:

Doe't de oarloch útbriek wie pake krekt 15 jier wurden (04-04-1940). Pake hie doe 8 jier op 'e legere skoalle sitten want pake wie in lette learling (4 dagen te let berne). It skoaljier begûn nammentlik 1 april.

Mar foardat de oarloch begûn, wie it earst mobilisaasje: doe moasten de jonge manlju yn tsjinst om Nederlân te ferdigjen. Ik wit noch dat in buorman, dy't boer wie, en syn arbeider allebeide op komme moasten.

Mar 10 maaie 1940 foelen de Dútsers ús lân yn, de moarns betiid. Sa goed as ik wit, wie't op Freedtemoarn. Pake Pieter kaam mei it berjocht thús, dat wie net bêst, sa fielden wy dat oan. De manlju fan Parregea en Hieslum noch oan 't graven west. De Angterpster- en de Hieslumerdyk dwarse geulen goed djip, mar dat joech neat. Yn Hieslum hiene se neat te sykjen, doe noch net. En bij de Angterpsterdyk founen hja in hikke. Troch 2 stikken lân der wie wer in hikke. Sa koenen se nei de Ofslútdyk.

De sneins wienen se yn Parregea. Sneon op snein as snein op moandei ha der in protte Dútsers sliept. It wie meast hynstefolk, mar der wienen ek moters by mei in bak op 'e side. Ien ried op 2 tsjillen by de trekfeart lâns, hy helle in Dútske flage út it bakje en wiisde nei de Parregeaster toer.

Dat sliepen gyng der sa: de hynders moasten ûnderdak, yn garaazjes en boereskuorren, de soldaten leinen op 't tsjerkhôf efter de grêfstiennen. De moandeitemoarns wienen der 2 hynders kreupel, die jagen se by in boer yn 't lân en nammen 2 oaren mei, de boer krige in briefke. Dat wie it begjin.

Mar wylst de Dútsers de sneins yn Parregea wienen, flechten de Nederlânske soldaten troch it lân

Tempelreed 1: hjir ha ik de oarloch meimakke

by Wûns wei, der hawwe ek in pear yn de geulen lein yn de Angterpsterdyk, sadwaande wie it graven net om 'e nocht west. De oarloch hat fiif dagen dourre, mar dy geulen krigen noch in sturtsje. Se moasten op befele fan de Dútsers wer ticht makke wurde, oars foelen der deaden. 't Is lang lyn, mar der binne fan dy dingen dy bliuwe jin by. Sa wienen Binke, myn kameraad, en ik op in Pinkstermoande nei Gaasterlân. Dat wie in tradysje, "fammemerk". By Hotel Jans sieten alle gearre Dútske soldaten mei Nederlânske famkes (as Fryske) oan de tafeltsjes mondharmonika te spyljen. Dat koenen se! Letter leinen se yn it bosk te rôllebôljen.

Sa stadichoan waard it minder. We moasten op 'e foto foar in persoansbewiis, mei fingerôfdruk. It iten, klean, skuon, tabak, alles, mar dan ek alles kaam op 'e bon.

De boeren moasten in kear alle gearre yn Harns komme. Der bin ik mei myn pake hinne west (dyn oer-oerpake Gatze Dirks van der Meer) op 'e fyts. Mar pake syn hynders kamen gelokkich beide werom en ús hynder hoechde net, dy wie foal. Dan moast in bewiis by de burohâlder wei helje. Dat hynder hjitte fan Bertha, wie donkerbrún mei in koltsje en hat 12 fôlen by ús brocht yn 13 jier.

Mar pake dwaalt ôf. Salang as jo gjin achtjen jier wiene gyng it noch wol, mar dan moasten jo opkomme yn tjinst. Dat hjitte "Arbeidsdienst". Jo krigen in uniform oan en in skeppe op 'e rêch. By it stasjon fan Warkum stiene ek hwat houten barakken. Der sieten ek jongens fan myn leeftiid yn. Der probearren se jin foar har ideeën te winnen. No, ús buorkerij founen se te lyts foar 2 man, dat pake moast 1 juli 1943 opkomme. Wêr't pake hinne moast, wit pake net mear. 't Is 52 jier lyn en pake syn grammefoanplaat der komme hiele lytse kraskes op. Mar foar 01-07-'43 barde der noch wat, dat pake al kwyt wol. It wie foarjier 1943, "aaisikerstiid" en pake wie in hiel ein fuortdwaalt, hielendal oer de spoardrykkant út nei 't Sypset, by de pleats der't no Boedha fereard wurdt.

Der stiene wat houten hokken heal ynstoarten, der hie in klúzener wenne en dy rookte de hiele dei segaren út blikken doaskes, dy sloech er plat mei

de greiden rûnom Hieslum

de hammer en dy beskilderde hy oan beide kanten mei lânskippen en mei reid en yn dy lânskippen kij en hynders (Fryske). It wie flak by de Aldegeaster brek.

Mar no kom it, der trof pake in jongfeint. Dy hjitte Broer de Witte en kaam fan Greonterp en wie like âld as pake. Dy fertelde pake dat der op dat hússté in Germen Rypma wenne hie en dat dy nei it âldmannehûs gien wie Yn Blauhús.

In 14 dagen letter, op in neimiddei, fertelden se pake dat de Dútsers Broer de Witte oppakt en mei 2 oaren dea sketten hienen op 'e heide yn Drinte, omdat se in pear bussen molke om kipere hienen. Doe krige pake wol sa'n raar gefoel, dat as doe in Dútsler foar pake stien hie, dan wie pake dy oanflein. De oare deis stie it yn de krante. Hja (*de moffen*) hawwe it lyk noait oan de âlders werom jûn.

No geane wy werom nei 1 juli 1943. Myn pake Gatze dy hie eartiids ûngetiders. Dy kamen út Grinslân. Doe hat myn mem, dyn oerbeppe Wytske, der in briefslúfke hinne skreaun, mei in brief en kefert fan my der yn. En as hja dy der yn de brievebus goaie woenen, dat is bard.

Ik bin 1 juli '43 nei myn omke Roel en muoike Trynke yn Waaxens bij Lollum gien, útfanhûs. En in pear dagen letter doe kaam plysje Jaarsma fan Tsjerkwert (dy wie fan de goeie kant) en doe haw-

Dútske soldaten yn 1940 ûnderweis fan Parregea nei Warkum.

we heit en mem, dyn oerpake Piter en oerbeppe Wytse, myn brief oan him jûn. Wûnder boppe wûnder ha wy noait wer lêst hân.

Yn dy brief stie dat ik by 't kamp west wie, dat it my net goed ta like en dat ik ûnderdûkt wie. Nei 14 dagen bin ik by in buorman fan omke en muoike kommen, dy wie boer en hie in hoeke bouw mei biten en jirpels. Hy hie in arbeider, mar net in feintsje. Ek gjin soannen, mar wol dochters, fjouwer. Ien fan 6, 9, 16 en 19 jier en ik wie sels 18 jier. Dy beide âldste famkes wiene wol wiis mei my. Dan wiene se ris frij fan melken. Ik koe mei alle fjouwer goed opsjitte. Hja beskouden my sa'n bytsje as harren

Reedride op underrûne greiden wie ek yn 'e oarloch tige populêr broer.

Mar hja ha my in kear in poets bakt. Waaxens en Lollum wie tsjerklik ien gemeente.

Ik soe mei harren (dy 2 âldsten) op sneinneimiddedei yn Lollum nei tsjerke. Wy komme Lollum yn fytsen. Hjir is it, seinen se, mar wy bringe ús fytsen even by dy en dy en dan komme wy ek. Dat ik der yn, kom der foarom te sitten en noait kamen dy famkes. Doe hiene se my nei de Gereformearde tsjerke stjoerd, wat hiene se der in wille om. Sels wiene se trochgien nei de Herfoarmde tsjerke, dy stie fierderop yn 't doarp Lollum. Yn Lollum wie in „Fryske Krite“. Yn de hjerst gyngen we, de beide âldste famkes en ik, nei Fryske les en der wie in feestjûn mei toaniel. It âldste famke en ik hiene in rol yn in toanielstik. Dan moasten we jûns repetearje, dan by de iene en dan by de oare. Fan it iene kaam it oare. Hja makke har ferkearing út en doe begûnen wy tegearre wat te skarreljen. Dat wie wol maklik ûnder ien dak, mar har mem wie der net sa foar. Mar myn kameraad wist wol in oare boer foar my. Wyls barde der om ús hinne ek wol it ien en oar. Razzia's op de Bieren. Foar Waaxens pakten de Dútsers in jongfeint op, mar dy ha se de oare deis wer gean litten, want hy wurke by in boer en dan hiene jo in streekje foar. Ik ha ek al ris in hiele middei efter yn't fierste lân yn in djippe greppel lein.

Dit fleantúch, de Lancaster ED589, is tichteby Hieslum delsketten

Brochten de famkes wat iten, mar hja goaiden it my ta. Fleagen de Dútsers mei sydspannen troch de buorren.

Op't lêst sliepte ik by de beide âldste famkes op de sliepkeamer efter de beskoeiing, der siet in lûk yn. Dan sette de boer der in kast foar, dan siet ik as in rôl yn'e falle.

Dy oare boer is net trochgien, hwant dat âldste famke har mem fûn har geskikter foar in dûmny en dat wie ik net. En as ik nei dy oare boer gie, bliuwde ik wat te ticht yn de buert, sjoch. Dat doe bin ik 25-12-'43 (earste Krystdei) wer nei hûs ta gien. De boer wie mei de frou nei tsjerke. We stiene alle fiif te gûlen. Doe bin ik fierder oan de befrijing ta thúshleau.

Dit is net alles fan 1943, der kamen nachts sa stadihoan al mar mear fleanmasines oerfleanen nei Dútslân te bombardearjen. Der waarden ek guon delsketten.

Sa ek boppe Hieslum, dat is bêst betearde. We binne allegearre libben bleaun, mar it lyke raar mei de húzen en pleatsen. Bynten fersetten, dakpannen der ôf en hast alle rûten der út, dat wie wol wat. Want der wie hast gjin glês te krijen en dakpannen ek net. It wie goed 11 oere yn'e nacht fan 12 op 13 maeie 1943. Ik lei op bêd op'e souder fan wat letter Tempelreed 1 wie, doe't tige bromde yn'e loft. Doe barde it. Sa'n ferskriklike skok. It earste wat ik tocht wie "Ik libje noch!" Myn bêd wie hielendal swart fan it stof út de naden. Ik tocht: "In bom tichte by hûs!"

Myn heit wie fan't bêd, stie foar 't finster te sjen, hy seach hwat brânen en mei dy plof fleachen alle rûten der út, nei bûten ta. Yn de oare keamer (de nije) wie it oars.

Der sieten de glêssplinters yn myn mem har moaie poetste linnenkast en de blomspotten leine der tsjin oan. De bynten wiene fersetten. Sa wie it by myn pake en omke ek, no Tempelreed 14. En ek by Tempelreed 12, by myn omke en muoike.

Hjir is it fleantúch delstoart, de saneamde bomfiver

Doe it ljocht waard, rôp muoike my: "do moast ris eventsjes yn dat stik lân sjen, der leit wat!" Der lei in deade piloat, sawat like âld as ik. Hy wie sa del-ploft op'e rêch, doe wie er noch ris omheech stuite en lei mei it gesicht yn't gers. Der hat de hiele simmer net wer gers groeid. Foar my sneuvele, om my te befrijen fan de Dútsers. Hy wie mar lyts, hie in giele strûper oer alles oan, mei in fjouwerkantich kessentsje yn'e nekke. Letter yn'e moarn is der mei hynder en heawein ophelle, doe wiene der ek al trije Dútsers by. Hy hjitte fan Buntin. Hy is op't Hieslumer tsjerkhôf begroeven mei ien fan syn maten. Dat wie Owen, der miste de holle ôf.

Hja wiene mei syn sânen, de oare fiif wiene allegearre biten en brokken. Der stiet in grêfstien mei twa nammen der op; Buntin en Owen.

Yn 1993 of '92 hat in broer fan Buntin mei syn frou hjir west, bin ik mei op'e foto kommen. Owen wie trouwd en hie in famke. Dat famke en har dochter en dy har man binne in pear jier lyn hjir ek west. De grêfstien mist der op't heden, de oare fiif nammen komme der ek by op. Oankommende 4 maeie wurdt it op nij onthuld, de jûns om tweintich oer achten. Yn de Hieslumer tsjerke hinget it embleem fan it squadron. Dat hat de broer fan Buntin jûn, der stiet in flearmûs op en in spreuk. Krekt as by dyn heit op'e fleanbasis in papegaai.

Dy fleanmasine wie op'e hinnereis nei Dútslân, fol

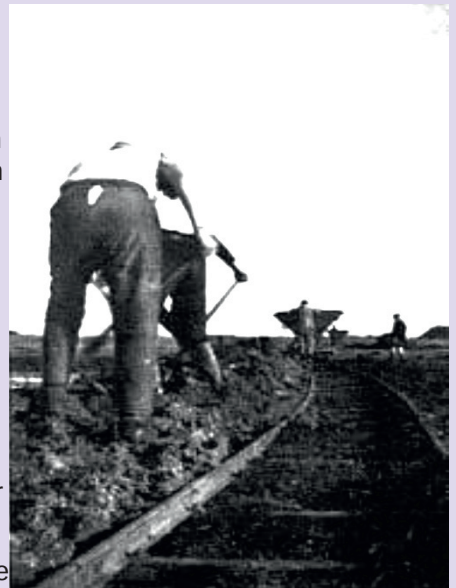

It oarlochsgrêf yn 1943

mei bommen, ien hiele swiere en hy siet ek noch fol benzine, want it wie in ferskriklik ein fleanen. Foar safier as men wit, wie der op Hieslum mar ien ferwûne, dy stikem nei de radio (Ingelske útstoering) siet te lústerjen. Dat mocht net, de radio's moasten allegearre ynlevere wurde fan de Dútsers. Hy krige it kezyn fan in rút om him hinne. Mar der wie de foarein fan de fleanmasine ek flak by del kaam. It wie in hiel djip gat. Dyn oerpake en syn soan ha ek wit hoe lang oant riden west mei kypkarren, om 't wer ticht te krijen. It wie in hiele swiere bommewerper mei fjouwer motors "in Lank-aster". De efterein (de sturt) mei in dûbele bestjoering, in grutte tsjille mei in koepel mei mitrailleur der yn en hiele stringen kûgels wienen der ôfskuord en leinen ten noardeasten fan 't Hieslumer tsjerkje op Atsebuorren. Buntin siet yn dizze sturt en moast dy mitrailleur betsjinje. Sadwaande wie dy ús kant útslingere, súdelik fan't tsjerkje. Hy hie net in falskerm by him. Syn gouden ring ha de Dútsers der ôfhelle. De geskutskoepel dy't der boppe op siet yn'e midden, lei by Idserdabuorren op'e pôle, in bytsje ten súdwesten. En de foarein (de cockpit, fleugels en fjouwer motors mei propellers) lei westlik fan Hieslum. Hy kaam yn't lege lân del, dat is noch in gelok west, want as er op 't hege terplân del kaam wie, hie Hieslum plat west.

De simmers doe 't de boeren begûnen te meanen, founen hja fan alles. Se meanden doe noch mei fingerbalken en hynders, dat gie wat súniger as no.

Hiele stringen kûgels leinen d'r yn de greiden, net sa fier fan de sturt ôf fûn in boer twa parasjutes, noch kreas yn't pak. Dat wie tusken it tsjerkje en de sturt. Wy fûnen oars net as in flinke bomskerf foar de glêzen.

Mar myn pake en myn beide Jir wurdt de grûn mei in kypwein ôffierd omkes fûnen

op't hege lân in greate koffer mei fan alles der yn. In alarmpistoal mei tsien doaskes mei elk trije patroanen der yn, sân giele mûtskes mei wite linten der oan, in aluminium koker mei lucifers, pakken spul, as't dy yn 't wetter leist, waard de hiele sleat grien. In útskobere stok mei in flage. Ik leauw, read

mei in wite rounte d'r yn. Sân doaskes suertsjes ensafourthinne. Sigaretten, morfine, ik leauw noch wol mear. Allegear wetter en luchticht ferpakt.

't Is 52 jier lyn, dat is in skoft. Ik wit wol, dat wy (heit en ik) it revolver en de patroanen krigen. Heit hat 'm laden, de bûthúsdoar iepen en sjitte. In prachtige reade ljochtkûgel. Der kaam in timmerfeint út de Sânfurderry by "De Tempel" wei. Dy kaam oan en frege oft wy ek wat sjoen hiene. Hy sei: "Der kaam in reade ljochtkûgel út de loft fallen en der wie net in fleantúch te sjen of te hearen". Letter hat er it noch wol ris dien. Hy koe dat mar net litte.

Yn'e hjerst kaam er op in jûn in man by pake oan'e doar fan de ûndergrûnse. Hij sei: "Pake hie in revolver en dat moasten se ha." Doe hat heit it nei polysje Jaarsma brocht.

Sa astou wist rint de spoardyk fan Snits nei Starum efter ús lâns. Der is twa kear in trein besketten. De earste kear wit ik it jiertal net mear fan. It wie sa: "de spoardykarbeiders hiene fergetten om harren lorry fan de rails ôf te krijen. Doe't de trein fan Starum kaam skode dy de lorry foar him út, hy kaam heal der foar en fernielde in hiele soart bielzen. Dy moasten fernijd wurde. Dy trein stie njonken de wachtpost der't no dy kelder noch is yn dat hûs. Dy

It RAF embleem dat yn de tsjerke fan Hieslum hinget

wachtpost wenne in skoalmaster mei frou en bern. Hy wie master yn Aldegea (W). Doe kamen der tolve fleanmasientsjes oer fleanen, fanôf Sânfurd en nei Blauhûs.

Twa kearden har om en skeaten de lokomotief lek en stikken. Master, Piebenga hjitte er, wie yn skoalle mar syn frou wie

mei de bern yn de kelder flechte en de arbeiders efter it talúd oan de súdkant fan de spoardyk lizzen gien.

Heit en ik binne der hinne west, myn suske woe net mei, dy skrok sa, dy lei rjocht út op't hiem te gûlen.

No, dy lokomotyf wie sa lek as in tjems. We tochten earst dat it Dútse fleantúchjes wiene, mar dat wie net sa. Hja fleachen hiel leech.

De fertsjustering hat pake ek noch net oer skreaun. Amerika en Ingelân begûnen fleantúgen te bouwen en kamen 's nachts oerfleanen. Derom moast alles tsjuster wêze. Fan bûten ôf mochten jo net in streepke ljocht sjen kinne. In stikmannich manlju út it doarp moasten der op passe. Dy wienen der

ferantwurdlik foar. By pake syn bûthúsrútsjes kinst it noch wol sjen. Der sit oan beide kanten noch in waarltsje.

De fytslampe moast ek fertsjustere. As jo kusjebannen om'e tsjillen hiene, dan woe de dynamo net mear draaie, mar dan waarden de âlderwetse carbbydlantearnes wer opsocht. Honger ha wy net hân. Yn't earst moast it wol wat leare. Weet kaam yn'e kofjemole, molke der by, dan hienen wy brij. Jirpels wiene der wol te krijen. Safolle, dat der koenen wy ek noch in baarch fan meste mei wat molke derby.

Bûter meitsje learden wy, earst mei in flesse skodzje, krekt salang oan't it bûter waard. Letter hienen wy in molkbus mei in stamper.

Der kaam in spinwiele. Wol kaam fan ús skiep, wyt en swart. Ik spinne en mem breidzje.

14-04-1995 tusken healwei tsienen en tsien ûre.

It is op dit stuit, no't ik dit opskriuw, krekt 50 jier lyn, dat 4 Ingelske fleanmasines begûnen to sjitten op in trein mei munysje. 's Nachts waarden we wekker, want wy hearden in trein riden en dat wie yn

De weinen fan de munysjetrein lizze dwers oer de rails.

los skroefd. De lokomotyf lei der op de kop by del, mei de koalewein. Dan in lege wagon, dy stie dwer-soer en der efter stiene 14 wagons mei elk 10 ton menúsje, 140 tûzend kilo. Healwei achten kamen der twa fleanmasines oer, mar der gebeurde neat. It wie goed healwei tsienen. Der wienen fjouwer en doe wie 't raak. Dan wienen hja noch boppe ús, dan skeaten hja al. Twa by twa, as de earste twa omheech gyngen, dan skeaten die oare beide, sa om en om. Krekt salang dat it begûn te baarnen. Yn'e midden skeaten hja it spul yn'e brân. En wat der doe barde, alderferskuorrenst.

It hat fan tsien ûre oan't de jûns let altyd baarnd en ploft. Hiele stikken wagon slingeren de loft yn. Der stienen stikken rjocht op yn't lân. It ûntplofte oan ien wei troch. Der binne ek in protte granaten fourt slingere en net ontploft. Yn'e hjerst mei it hekkelen is it raak. Dan wurde der guods út de fearten helle, dan moat de mynoprommingstsjinst wer komme. Yn '93 mei 't lânslochtsjen kamen der ek in stik of fyf boppe. Dy hiene se op'e spoarlyn lein en der stroffele in aaisiker oer, dat hat april '94 op de Fryske t.v. west. Us postboade hat der foto's fan

makke, 5 stiks. Ik ha 3 fan him kocht, no net, doe. Dy haw ik noch wol.

Yn de "Bevrijdingsbijlage Leeuwarder Courant" zaterdag 8 april 1995" op side 13 stiet it ferhaal ek. Der stiet dat it 12 april wie, miskien is't wol sa.

Nei ik miende binne der ûnderdûkte spoarwachters by boeren weihelle en mei in hynder en wein nei Snits brocht, mar doe befrijd troch de Kanadezen. Hja binne troch Parregea riden, der wienen guon by dy't is Heit en Mem wol koenen.

De fertsjustering ha ik al oer skreaun. Ien streepke ljocht koe gefaarlik wêze. Sa barde it op in Sn-eintenacht yn Parregea, op't ein fan'e dyk, by it lêste hûs nei Warkum ta, 't is no Trekweg 142. Der wenne in jong faam mei har mem, dy faam hie ferkearing en naam midden yn'e nacht ôfskied fan har feint. Der kamen 2 Dútsers lâns mei in sydspan, seagen in streepke jocht boppe de doar, stoppen, kloppen oan en hy moast mei, yn't bakje nei Dútslân. Hy is letter by in Dútse boer telâne kommen. Hy wie boerefeint, dat wie syn gelok. Hy is nei de befrijing werom kommen.

Dat is it gefal net mei in bakkersfeint út Parregea. Hy wenne mei syn Heit en Mem, broer en susters yn it brêgewipershûs, Trekwei 40, wist wol? Der ha Pake Gatzte en Beppe Elske ek in skofke yn wenne. Hy wie feint by de bakker oan'e oare kant fan de brêge, Horstweg 35.

Rûnom Hieslum wie it allegearre heech wetter

Úntplofte en útrânne resten fan de munisjetrein

It wie tige waarm op in neimiddei en der swommen wat jongfeinten yn'e Trekfeart, doe der in sydspan mei 2 Dútsers de dyk lânskamen. De jonges flechten, mar him pakten se. Hy moast mei. Hy wie in jier âlder as ik. Syn baas, de bakker, hat it tige prebearre. Hy stie mei in bryfke fan 1000 gûne foar de Dútsers, mar it joech neat. Hy is net weromkom-

men, yn in Dúts kamp is hy siik wurden en stoarn, skjin fuort.

Ik sels bin far Krystiid, 43 oant april, 45 net wer yn Parregea west. Mar we hienen op Hieslum in Jongelingsferieniging, dat joech noch wol hwat fertier. De earste twa jier hiene wy de simmers noch wol in reiske, 1940 en 1941. We gyngen op'e fyts.

Hinnereis earst nei de Greate Wielen by Ljouwert. Sile. En Paterswolde ha wy ek in kear syld. Der wie it moai. Allegearre eilânsjes. Jûns gyngen we nei Surhústerfean.

We sliepten by in boer yn't hea. De twadde kear, ik tink fan 1941, doe hie de frou har muoikesizzers útnoege, dat doe wie it great feest. Mar doe wie it al spertiid, dat woe sizze, jo moasten sa let binnendoar wêze, sa net, dan hiene se it rjocht om op jo te sjitten. Der wiene jonges, dy brochten dy famkes nei hûs. Doe wiene er twa, dy wiene foar elkoar bang, mar it is gelokkich allegearre goed betearde. Letter koe soks net mear. It waard hoe langer hoe gefaarliker. Wy binne noch 2 simmers

nei de brek west, der wienen dan ek ûnderdûkers by. Dat hienen wy sa, in molkkarre, der hienen wy it ark op. Dekken stokken bouwden wy in tinte fan, pannen, petroaljestel, it earste jier ha wy potstro iten. It twadde pankoeken. Dat wie op't skiereilân by de Aldegeaster brek. Der wie it rom en wiid en restich. Der wie in inderdûker by, dy kaam fan de eilânnen. Dy gyng op'e séteartskoalle. Dy hat ús it swemmen leard.

Ik ha de "Bevrijdingscourant" sakrekt al efkes oanhelle, mar dat doch ik nochris.

Yn'e lêste oarlochsdagen binne der by de brêge fan Dronryp in stik as acht mannen deasketten. Efter Trekweg 44 stie in hûs. It is der no net mear, der wenne in Douwe Tuinstra mei syn mem. Werom as er gefangen siet wit Pake net, mar dy wie der ek by. Syn foto stie yn dy krante. Sa ek de foto fan Roelf van der Meer, mar dy is sneuvele by Laanzicht, sa hjitte dy pleats by Makkum. Dat wie

in neef fan myn mem, beppe Wytse. Dat wie ek in Parregeaster. Dy koe pûrbêst reedride (net skaatse hjer!).

No komt der noch in nij ferhaal. Yn'e hjerst hienen de Dútsers it bûtenwetter ôfgryslík heech. En de di-ken as leaver de dykjes fan it "Wetterskip Hieslum" wienen fjirsten te leech. Dat wie it jongste wetterskip fan Fryslân. De boeren hiene har moles noch mar krekt oproppe. En it "Wetterskip Nijhúzum" wie neat better.

Der kaam wat wyn en beide polders rounen fol. It wie ien greate wetterflakte. Doe begûn it te friezen en waard dy wetterflakte ien grutte iisbaan. Wat no Tempelreed hjit, wie doe Ryperdyk (noch hjerder Ryperahemdyk). Dus fan de Ryperdyk, oant "Waanvliet" ta wie ien grutte iisbaan en as jo dan by "Waanvliet" by de Nijhúzumer brêge oer de spoarlyn krûpten, koene jo wer sa'n ein ride oan de Ryperdyk ta. Doe ha se hjir foar de glêzen in hurdryderij hâlden. Roelof van der Meer wûn de 1ste priis. Binke van Gosliga, myn skoallekame-raad, wûn de premie. We rieden ek wol ris yn de ljochtmoanne. Der binne altyd twa pearkes fan oerbleaun dy't letter trouwd binne. Mar it waard wer taeiwaar en doe begûn it iis te kruien. Alle stekken en hikken binne by de grûn ôf knapt. Der kaam al mar mear wetter by. Wy wennen oan de eastkant fan de wetterkearing "De Ryperdyk", mar Pake en Omke en Omke en Muoike wennen oan de westkant, dy koenen der oars net mear wei komme as mei in boatsje. En hja moasten nacht en dei wetterskeppe om it bûthús droech te hâlden.

Op't lêst waard it sa slim, dat de kij fan pake moasten fuort. Evakuearje nei Parregea. Dat doe, begjin Febr. 1945, wiene de Greonterpster boeren mei in pream oan't modderfarren, hwant by ús siet in swak plak. Mar fan 6 op 7 Febr. 1945 kaam der hurde wyn en is de Ryperdyk trochbrutsen. De boeren hiene dy pream foar it swakke plak lizzen, mar dat joech neat. It wrotte gewoan ûnder de dyk troch. Hij waard gewoan optild. It wie in sânkat, dat de pream skeat der gewoan trochhinne, oan de droechkant fan de Ryperdyk seagen wy de seadde omheech kommen en it hie sa'n lawaei, dat de minsken dy't yn Greonterp wennen, koenen it hearre. Der rûn it wetter ek oan ta. De boeren fan Nijehúzum, Hieslum en Idsebuorren kriegen ferlichting, der foel in hiele protte lân droech. De Greonterpster polder rûn fol. By G. Brouwer yn syn poel stie mear as fjouwer meter wetter.

Doe wie der wurk, dat gat moast ticht, allegearre hânwurk. Mei kroaden en skeppen en trije preamen, de grutste koe 11 tûne yn. Doe wienen we ek noch sa ûngelokkich, dat der ien pream ûnder wetter rekke, fol modder. It wie melkerstiid. De pream

1944 by de Bombrekken: Gatze Labordus, Zwarte Kees (ûnderdûker by Stremmer), Enne Feenstra (ûnderdûker by Bouke Fekkes), Cees Boersma (feint by Stremmer), Douwe Ozinga (fan it Surein), Fekke Fekkes (soan fan B. Fekkes)

mei modder hiene hja tsjin de wâl oan lein, mar dy wie ridlik fol modder. De nachts wie der fol kabbele troch de wyn en sonken. Wat hat dat wat west om dat kring wer boppe wetter te krijen. Wy hienen gjin kranen, krekt as no. De timmerman fan Blauhûs hie in "Weslon"-takel, hy is lang om let wer boppe kommen.

Mar dat gat wie sa ôfgryslíke djip, dat wie hielendal útsliten. Wetter is ôfgryslík sterk, dat hat Pake doe yn'e gaten krigen.

It wie ek sa djip, omdat it om 1850 -'60 noch in mar wie, dat hjitte fan "de Lytse Brek". Dat der siet gjin kniplaach. Mar as't wist dat hjir in feanlaach sit fan trije as fjouwer meter, dan kinst wol begripe hoe djip as dat gat wie. No't ik it oer fean ha. We hawwe yn 'e oarloch sels ek turf stutsen. Myn Heit dy koe dat wol, dy hie dat wurk wol by de ein hân yn de Parregeaster- en Warkumermar. Sadwaande wienen wy net hielendal fan de brânstofbonnen ôfhinklik. It wie ek net folle, wat jo der op krije koenen. Mar dat gat is op't lêst ticht kaam. Earst mei peallen, mei pakken strie, mei pún en stikken beton en modder. Mar doe moast dat wetter noch fan't lân ôf. It Greonterpster gemaal wie modern. It draaide op elektrysk, op stroom, en dat wie der hast net. Doe ha we in generator hierd, dy moast mei hout stoekt wurde. Alle yngelânen moasten in pear beamen kappe en der hinne bringe. Dat avensearde neat.

No geane we noch even werom nei 7 Febrewaris 1945. Doe't de Ripperdyk trochbriek, krigen myn Pake (Gatze v.d. Meer) en dy ferlichting. Dy koenen de kij wer ophelje, mar doe moasten uzes nei Parregea.

Mar nei in pear dagen koene se wer werom komme. It wie net bêst, ús fet- en fleispannen dy driuwden yn de kelder. As de wyn súdwest wie, dan sakke it by ús, mar wie der noardeast, dan kaam it by ús omheech en dan sakke it yn Greonterp.

1944 by de Brek. *Hjir wiene wy ridlik feilich.*

Yn Juli wie it lêste wetter fan it lân ôf. De Ijpkjes leinen op de lytse eilandsjes. Hege kopkes dy't droech bliuwden. Pake (Pieter Labordus) hie in houten jarrebak. ik hie it jarregat ticht treaun en ik hie in stok, sa koe ik farre en der bijlâns. Mar in buorjunge hie in kano, dy koe hurder. Der binne altyd basen en boppebasen, sa sjochst mar!

Der barde ek wat aparts. Der brieden ek samar klúten mei fan dy krúme snafels en sémokken (kokmeeuwen). Hja bouwden hege nêsten fan houe-keseadden, dy kamen boppe driuwen. Ien pearke semokken hiene harren nêst op in wat brede hik-peal bouwd. De simmers binne der twa fan ús kij by boeren yn Warkum west. Fergoedingen waarden der net jûn, dan binne hja no yn Limburg better út.

15 April 1945, de moarns hearden wy in geraas út it Noardeasten. Dat wie it leger fan de Kanadezen. Dy trutsen mei jeeps, rupsen, kanonnen en tanks fan Snits nei Boalsert. Wy woene it hast net leauwe, mar it wie wol sa.

Mar wat wie it gefal'? Myn heit (Pake Piter) en ik hiene in ôfdrunkene sûch mêsten mei dreage molke en seande jirpels. No hiene wy yn Parregea twa slachters, de iene woe 'm keapje foar in protte jild, mar dat woenen wy net. Je koenen better ruilje, der waard in soart ruile.

De oare slachter hie twa jonges, en no soenen dy 'm slachtsje by ús thús. Dat koe doe allegearre wol. Wy wienen oan't wetter stoken, der moast gleon hjit wetter by, oars woenen dy boarstels der net ôf.

Dy jonges (de iene wie myn skoallekameraad) wienen de Kanadezen temjitte flein, mar fergeaten de âld sûch en wy mar stoke! Harren heit wie lilck, de neimideis binne se kommen en hawwe se harren plicht dien. Der stie in greate pikelbak yn de nije keamer mei twa siden spek, it koe doe allegearre sa. Wy wienen spekkeaper.

De oare deis bin ik mei myn skoallekameraad op 'e fyts fourt west en oare dagen dernei miskien ek

It grêf fan Roelof v.d. Meer op it tsjerkhôf yn Parregea.

wol, mar dat wit ik net goed mear. Ik leau, ek noch wolris allinnich. By Boalsert wienen de Kanadezen yn't lân fan boer Damstra delstrutsen.

Hja groeven kûltsjes yn'e grûn. Sa wienen se oan't iten sieden, mar it wie noch net klear, doe moasten hja al hwer fuort, de Warkumer kant út. Dat wie harren net nei't sin. Der wienen ek in pear by, dy wienen dronken.

Wy binne ek nei Skettens west, Oan de Rykswei 43 siet ien mei in Bibeltsje yn'e hannen. Doe ried der in militaire auto lâns, mei wat yn in tekken wuolle der boppe op. Hy wiisde en sei: "Dead". Ik wist wat dat betsjutte. Dy wie sneuvele op'e Ofslútdyk. Tusken it Skettenser hôf en Skettens stienen kanonnen, der skeaten de soldaten mei op de Ofslútdyk. Wy stienen der gewoan nêst. Dy soldaten fûnen it leau ik wol moai. Der waard net werom sketten.

Wy binne ek dy kant út nei Makkum west. Foar Makkum stie in boerepleats by in trijesprong mei in stienen brêge. Der wienen ek tankfersperringen, ringen fan beton mei stikken izer der yn. De Dútsers sieten yn de pleats efter de betonbrêge en efter de betonringen hiene hja hutsjes groeven en

Doarpsfeest mei as tema de befrijing.

der beamtakjes omhinne plante. Der is Roelof van der Meer sneuvele. De B.S. lei efter in hege dyk. Der waard ferteld dat de Dútsers in wite flage ta de

pleats útstutsen en doe't hja (de B.S.) op healwei fan de hege dyk en de brêge wienen begûngen de Dútsers te sjitten. Letter binne der fleantugen kommen, dy hawwe se yn'e rêch oanfallen.

Myn kameraad wie der in dei earder al west mei syn broer. Doe leinen der fiif deade Dútsers efter de brêge, mar dy wienen der doe net mear. Der lei noch wol in brief, der stie Baden-Baden op.

Der wie in houten stek, dat siet fol gatten. Der wienen de kûgels dwers troch hinne gien. Wy wienen wer frij, wy koenen oeral hinne. Net mear om jin hinne sjen. Net mear yn't hoal ûnder yn'e gôlle ûnder't hea.

Yn Warkum wienen Dútsers, dy kamen oer Parregea, de Ryperdyk del, sa nei de Spoardyk en dan wer nei Warkum. Hja wienen net gefaarlik, mar jo wisten it mar nooit. De lêste winter doe't it Hieslumer lân ûnder wetter stie, ha der Dútsers west mei in oerfalwein. Dy wienen gefaarlik, dat wienen fanatikelingen. Op Idsebuorren ha hja ûnderdûkers oppakt en op Mountsjepôlle hienen hja de boer tsjin'e muorre oan en skopten him, de beide ûnderdûkers flechten it wetter yn. Doe skeaten de Dútsers. De iene is mei de hannen omheech werom kommen, de oare is ûntkommen. Der binne guon meinommen, mar dy binne wer loskommen.

Tusken Greonterp en Hieslum steane twa pleatsen, yn de iene hiene hja in bytsje feest, doe is der in oerfal west, mar dy koenen ûntkomme. Der bedrigden hja de boer ek en woenen him deasjitte. Ien fan de jonges is dwers troch fearten en greiden van Greonterp nei syn Omke yn Nijehúzum flechte, mar dy hat er wat fan oerhâlden, dy is letter yn Frensjer tolâne kommen. De Dútsers ha ek sketten, dat koenen wy by ús heare. Mar as it tsjuster is, dan sjocht men neat. Mar dan wienen we wol wer bang.

Ien lyts ferhaaltsje moat ik noch efkes kwyt. Dat heart noch by de delstoartene fleanmasine. Oan de westkant fan ús stiet de pleats "Sierdsma Sate". By dy boer wie wat op't hok te lânne kommen. De Dútsers hienen in wachtpost by it greate gat. De boer der hinne, doe ha hja dat ophelle, mar dy boer hie in faam en dy hie tsjin dy soldaten knypeage. De oare nachts rûn er ien fan de wacht ôf en stapte sa troch it stikkene finster yn har sliepkeamer. Doe skrok hja sa, dat hja fleach by de boer en frou yn'e sliepkeamer. Mei de befrijing is hja keal knipt, want letter wie hja net mear bang fan Dútsers. Alle famkes en froulju dy't omgong mei de Dútsers hân hiene, waarden mei de befrijing keal knipt. De N.S.B.ers waarden finzen nommen. Letter moasten hja de grenaten by de besketten trein opromje, ûnder bewaking. Der is ien fan harren by dea rekke, dy liet sa'n grenaat op'e rails falle.

Dizze foto is fan krekt nei de oarloch, do kinst goed sjen dat ik noch gjin spek op 'e bonken hie.

Wy wiene frij. Dat gefoel is net sa te omskriuwen. We hawwe tige feest fierd. Oeral waarden befrijingsfeesten hâlden. De toanielploech fan Hieslum sil no in toanielstik opfiere, dat doe ek opfierd is. Myn ferhaal is langer wurden as dat de bedoeling wie. Ik leau, dat it wol dúdlik is, dat oarloch net bêst is.

No Elleny, Pake Gatzte hopet datsto noait in oarloch meimeitsje silst.

Hieslum, 20-04-199

The next morning Mr. Labordus, a farmer living about a mile from the crashsite saw something lying in a field near his farm. He didn't see it right away because it was May and all the grass was still standing very high in fields. Then he noticed something about 300 meters from his farm. He went there to have a look and found the body of one of the crew. It was the rear gunner Sergeant James Buntin from Glasgow. Some 45 years later Mr. Labordus, still living at the same farm was able to point out exactly where Buntin was found. He was lying there in the high grass just like he was sleeping. There were no visible injuries but as far as Mr. Labordus remembers he did not wear his parachute pack and he must have died of internal injuries. Later also part of the tail of the Lancaster with the rearturret was found another mile away. In another field the complete survival pack of the dinghy was found complete with flaregun and survival items.

De tekst hjirboppe stiet op de webside fan it International Bomber Command Centre Digital Archive fan de universiteit fan Lincoln yn Ingelân.

Foto links: G. Labordus, broer fan J. Buntin en W. Stienstra. Dizze foto stie yn 'e krante nei oanlieding fan de fynst fan in part fan de propeller fan de Lancaster.

Bareld Koopman, Piet v.d. Meer, Nel Prins

CHR. LAGERE SCHOOL PARREGA 1983/84

School Parrega 1983/1984

Team Parrega Zuid tijdens dorpsfeest 1993

Paardenbloemen in het voorjaar van 1975

Optocht tijdens dorpsfeest 1985

Op 4 Mei was er de Beleeftocht in Hieslum. Het was een geslaagde wandeling met 250 deelnemers door de landerijen van Hieslum. Om samen stil te staan en te luisteren naar het verhaal rond de neergestorte Lancaster in de nacht van 13 op 14 Mei 1943.

We kijken terug op een bijzondere dodenherdenking. Namens het bestuur van Stichting Behoud Kerk Hieslum nogmaals dank aan iedereen die dit mogelijk heeft gemaakt. Voor de geïnteresseerden delen we graag het verhaal op schrift in deze Pinfisker.

HIESLUM, BELEEFTOCHT

In de nacht van 13 op 14 mei had de Royal Air Force twee doelen op het oog de Duitse stad Bochum, dat in het roergebied ligt, en de stad Pilsen in Tsjecho-Slovakije. Bochum was die avond het hoofddoel. Die avond vlogen er 610 grote bommenwerpers vanuit Engeland naar de twee doelen; 442 bommenwerpers vertrokken naar Bochum en 168 naar Pilsen. Zoals velen weten was het doel in Pilsen een industriegebied te raken, hier werden lagers geproduceerd voor de Duitse oorlogsmachine. De Lancasters waren gestationeerd in Bradney in Lincolnshire, ook wel het No 9 Squadron genoemd. Om precies 21:42 uur kwamen de wielen van de grond, zonder te weten dat het de Engelse bodem nooit weer zou aanraken. Het was pas hun 6de operationele vlucht en de tweede keer dat ze naar Pilsen vlogen. De bemanning bestond uit 7 mannen; 6 kwamen uit Engeland en 1 uit Canada de namen van de bemanning zijn:

Sergeant George Henry Saxton / piloot, Sergeant Douglas Claude Ferris / tweede piloot, Eerste Sergeant Wallace Reginald MacDonald / navigator, Sergeant Roger Marshall Morris / bommenrichter, Sergeant John Reddish / telegrafist, Sergeant John Charles Owen / midden boven schutter, Sergeant James Buntin / staartschutter

Het vliegtuig was beladen met een zogenaamde cookie: een soort clusterbom en losse bommen, waaronder gangbare bommen en brandbommen. Naar schatting bedroeg de lading ongeveer 6300 kilogram. Na een dikke 40 minuten formeren, dit houdt in: het verzamelen van alle vliegtuigen van jouw Squadron en de Squadrons van de omliggende vliegvelden. Daarna werd er gezamenlijk vertrokken naar Nederland. Er werd met name veel over Friesland gevlogen vanwege herkenningpunten in het landschap, zoals de afsluitdijk, Waddeneilanden, de klip bij Mirns en de rand van de Noordoostpolder waren mooie ijkpunten voor de navigator.

Om zo weinig mogelijk schade te ondervinden van de aanvallen van de bommenwerper stroom hadden de Duitsers het volgende bedacht; Als eerst was er de luchartillerie, ook wel Flak genoemd. Dit staat voor Flugabwehrkanone deze stonden over de kustlijnen verspreid opgesteld, ook rondom steden en belangrijke strategische doelen stonden vele aantallen opgesteld. Ook werden de geallieerden bestreden met vliegtuigen overdag met gewone jachtvliegtuigen, zoals de Messerschmitt 109 en de Focke Wulf 190. In de nachtelijke uren ging dit gepaard met, in de zuid west hoek van Friesland, de Messerschmitt BF 110 en de Heinkel 188. En werd er ook gebruik gemaakt van een oude omgebouwde Donier, maar in 1943 waren het voornamelijk BF 110's die hier rondcirkelden in de nacht. Men moet begrijpen dat radarsystemen nog in de kinderschoenen stonden en dat er veel

nog uit gevonden moest worden. Vandaag de dag kan je op je telefoon bijna alle vliegtuigen waarnemen, toen des tijds waren er 10 talen radarstations nodig om de vliegtuigen bij nacht op te sporen. We gaan er vanuit dat in noord Nederland er vanaf 5 vliegvelden geopereerd werd. Dat zijn: De Kooy Noord Holland, vliegveld Bergen Noord Holland, Havelte Drenthe, Eelde Groningen, maar dat vooral de boel vanuit Leeuwarden werd aangestuurd. Er zijn in die tijd vele radarstations uit grond gestampt.

De desbetreffende radarstations waren:

- Lowe bij Trimunt/Marum,
- Salzhering bij Den Helder,
- Hering bij Medemblik,
- Gazelle bij Veendam,
- Schlei op Schiermonnikoog,
- Tiger op Terschelling,
- Eisbar bij Sondel.

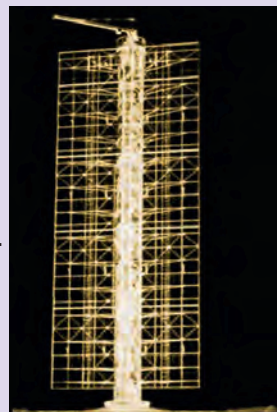
Deze stations waren zo goed mogelijk verdeeld over onze Provincies en elk station stuurde 1 enkele nachtjager aan. Dit houdt in dat er ongeveer 7 vliegtuigen op zoek waren om de Engelsen te onderscheppen.

Er waren twee systemen: 1 voor de lange afstand.

Type Freia en dan was er in de latere jaren de Wassermann: eigenlijk drie op elkaar geplaatste Freia systemen. Dit was een hoog rechthoekig

ramt. De systemen waren nog in ontwikkeling en verschilden van elkaar. Het was wel zo dat hoe groter het oppervlakte van het ramt, hoe verder er dingen konden worden waargenomen. In het begin van 1941 was dit 80 tot 100 kilometer. In 1944 bijna 400 kilometer. Dit hield in dat zodra de vliegtuigen in Engeland zich aan het verzamelen waren, er door de Duitsers al actie werd ondernomen.

Het systeem had overdag een steeds belangrijkere functie in de rol van tijdswinst. Een nadeel van dit systeem was dat deze de hoogte van vliegtuigen niet kon waar nemen. De tijdswinst zoals benoemd was er vooral ten aanzien van de aankomende vliegtuigen. Natuurlijk stonden de vliegtuigen wel klaar voor vertrek, maar voordat er alarm werd geslagen en er op een hoogte van 5 tot 7 kilometer contact werd gelegd met het radarstation. Zodat het radarstation de vlieger kon begeleiden naar de vijandelijke vliegtuigen, nam zeker 30 minuten in beslag. Waarbij men rekening moest houden dat een vliegtuig voor ongeveer 3 uren brandstof aan boord heeft. En dan was er het systeem Wurzburg-Riese. Dit was een systeem met holle antenne-spiegels.

Wasserman.

Eigenlijk een grotere versie van onze oude satelliet schotel, maar dan groter (doorsnee van 7,5 meter en een gewicht van 15 ton). Ook was er een kleinere variant. Deze was een derde kleiner en heette Würzburg, maar deze had slechts een bereik van 40 kilometer. Hiermee bedoelen we een straal van 40 kilometer; dat houdt in dat er cirkels van 80 kilometer met overlap over Nederland met verdeeld

Würzburg-radar

om tot ongeveer 100 meter met behulp van de andere schotels de vliegtuigen bij elkaar te brengen.

Voorheen gingen er namen de ronde over wie de Lancaster ED589 neer heeft geschoten. Dit was dacht men eerst: Ober luitenant Lothar Linke. Na nader onderzoek is gebleken dat deze die nacht niet de eerste dienst vloog maar de tweede dit was op het tijdstip dat de vliegtuigen op de terugweg naar huis waren. Deze avond waren het Heinz Vinke die de piloot was en Karl Schodl die boordmarconist was. Karl was dezelfde dag ook nog jarig. Ze werkten al een lange tijd met elkaar en konden goed met elkaar overweg. In de voor avond had Vinke nog gevraagd wat hij voor zijn verjaardag wou hebben. Nou zei hij; het zou wel mooi zijn als we er 1 naar beneden kunnen schieten. Staat wel mooi op jouw lijstje. Rond een uur of kwart over 11 kreeg Schodl er 1 in het zicht. Een stukje citaat uit wespennest Leeuwarden boekwerk "Nachtjacht Friesland". Heinz drukken, drukken, scherp naar rechts! Riep hij de piloot toe. Daar hebben we weer eens geluk gehad, meende Schodl, die ontkomt ons niet meer!

Tot nu toe hadden ze vrijwel iedere bommenwerper die zij in het duister van de nacht hadden achterhaald, afgeschoten; Schodl twijfelde er geen ogenblik aan dat zijn piloot ook deze omlaag zou halen. Reeds zette deze de aanval op de gebruikelijke wijze in.

Intussen hield Schodl opmerkzaam de bewegingen van de tegenstander in het oog.

Duidelijk herkende hij alle details: het vijandelijke vliegtuig had een dubbel staartvlak. Schodl lette ook op de vorm van het horizontale stabilo, dat aan de achterzijde recht was afgesneden.

Dus was het een Lancaster. Daar joeg Vinke de eerste vuurstoot al uit de lopen; in een felle lichtflits spatte het salvo naar voren.

Als een kat tuurde Schodl langs zijn radiotoestel

om de uitwerking van het salvo waar te nemen.

Vinke had weer prima gericht.

Al gauw stond de Lancaster in lichtelaaie en stortte direct daarop neer. Gefascineerd volgden Vinke en Schodl de vuurbal die naar de diepte raasde. Toen spatte de Lancaster plotseling in de lucht uit elkaar. De exploderende bomlading had het vliegtuig in stukken gereten. De wrakstukken regenden in talloze flarden omlaag. Eerst nu konden ze definitief over hun succes verheugen. Zo werd Schodl's verjaardag wens prompt en boekte Vinke zijn twintigste nachtelijke overwinning. Maar de wederwaardigheden van deze nacht waren nog niet ten einde. Even later ontdekte de succesvolle Duitse bemanning een tweede Brit: opnieuw een Lancaster, die na een korte vuurstoot onmiddellijk in vlammen opping.

Het is onmogelijk, dat hun eerste slachtoffer de Lancaster W4981 van het 83ste (Pathfinder) Squadron was, die om 23.22 uur neerstortte bij Eesterga, even ten noorden van Lemmer.

(Vermoedelijk ging het om Lancaster W4981 No83 Squadron).

Het vliegtuig wrak is in 1952 geborgen. Ze kwamen allen om het leven.

Als de veronderstelling juist is dan moet hun tweede slachtoffer de Lancaster ED 589 van het 9de Squadron zijn geweest, waarover Jan van der Veer schrijft: Een ratelende vuurstoot om 10 voor twaalf. Een bijzondere heldere ster hoog in de lucht. Ze hadden er weer een te pakken. De ster knipoogde niet en stond ook niet stil. Ze bewoog zich tergend langzaam naar het westen, zakte geleidelijk en scheen minuten lang werk te hebben om de grond te bereiken. Het oranje licht begon af te zwakken, net alsof men kans zag de brand aan boord van het vliegtuig te blussen.

Het licht verdween achter de huizen in het noordwesten. Een zacht gekraak. Het toestel was op de grond beland. Afgelopen.

Maar nog niet helemaal. Het groenachtige licht, dat plotseling opflitste, zette alle huizen in een heldere, onheilspellende schijn. Alle details van het landschap waren even duidelijk te zien als op klaarlichte dag. Direct daarop kwam de ontploffing. Een trage, monsterachtige dreun, die voort-echode langs de horizon. Weg was alles. Geen licht meer, geen brand, niets. Alsof er niets was gebeurd. Maar zelfs in de schemer donker van de nacht was de zwarte rookkolom zichtbaar, die achter de huizen omhoog kolkte en langzaam oploste in de met sterren bezaaide hemel. Uitgaande dat Jan van der Veer toentertijd in Elahuizen woonde, kreeg hij dit gebeuren van de andere kant van het vliegtuig mee.

Vermoedelijk door de brand en schade aan boord is het staart stuk van het vliegtuig afgebroken.

Omdat de staart schutter geen parachute om had en die verder op in het vliegtuig moest ophalen. Hij moest naar voren klauteren om er een te pakken,

maar door de chaos die ontstond en het afbreken van de staart is hij vermoedelijk naar buiten gezogen. Zonder kans te krijgen zijn parachute om te doen.

Op 14 Mei in de morgen viel de Heer Labordus die hier voorheen woonachtig was iets op voor zijn woonhuis in het lange voorjaarsgras, een drie honderd meter voor zijn boerderij. Hij is er naartoe gelopen en vond hier James Buntin, de staart schutter. Hij lag daar in het lange gras net als hij lag te slapen en had geen enkele uiterlijke verwonding, maar hij is vermoedelijk gestorven door de innerlijke verwondingen. Ook elders in de landerijen zijn verschillende attributen gevonden, zoals dingen een dinghy. Dit is een rubberboot welke kan worden gebruikt bij een landing in het water. En was compleet voorzien van een overlevingspakket met lichtpistool en al erbij. Ook deze zijn gevonden door de Heer Labordus. Het overlevingspakket en lichtpistool zijn door hem meegenomen. Overlevingspakket is opgegeten en het lichtpistool is dezer dagen in een doek gewikkeld en in de gier kelder gedumpt. Dit werd veroorzaakt door de zoon nadat hij bij nacht meerdere keren lichtkogels af schoot en men weet dat dat in die tijd niet zo verstandig was. Helaas is het pistool nooit terug gevonden wel is er nog een lichtkogel bij familie in bezit gebleven. In latere jaren is deze, net zoals een propellerblad, naar de Heer Wim J. Stienstra overgedragen en is in zijn bezit. Later dat voorjaar werd er nog een zuurstof fles gevonden met het maaien van het voorjaarsgras. Op Idserdaburen lag een stuk boven koepel van de midden boven schutter.

In het land van de familie Jansen is de Lancaster uiteindelijk neergekomen. Een paar maanden voor dit voorval was de heer Jansen komen te overlijden door ziekte. Nu runde mevrouw Jansen de boerderij met de kinderen. En gebeurde er voor de tweede keer in korte tijd iets verschrikkelijks. Laat op de avond rond half twaalf was er geluid te horen van de vele vliegtuigen die overvlogen. Er waren veel mensen die er niet van konden slapen. Twintig minuten later was er ineens een ander geluid. Er kwam een fel huilend en brandend vliegtuig aan stormen. Het leek alsof deze recht op de boerderij aan kwam. Op 200 meter vanaf de boerderij stortte hij in de grond. Waarop hij onmiddellijk ontplofte. De klap was zo groot dat de ramen er tot in Pargera uitvlogen en overal lagen er pannen van de daken. De grootste schade was bij de familie Jansen en familie Heeres. Bij de familie Jansen lag er een heel stuk dak af en de deuren waren door de kozijnen naar binnen geblazen. Het was een grote bende. Meubels en spullen waren door het hele huis verspreid en overal lag glas. Ook bij de familie Heeres was er veel schade. Het was zelfs zo dat de zoon van Heeres zijn vader en moeder moest bevrijden uit de bedstee; het kozijn wat naar binnen was gevlogen zat klem tegen de bedstee deuren.

Na het bevrijden van zijn vader en moeder was de zoon een van de eersten ter plekke van de krater. Het was een ontielig groot gat wat in de zachte veen grond was ontstaan door de het neerstorten en explosie van de Lancaster. Volgens zeggen was het gat zo groot dat er een boerderij over de kop in kon. Bij de plek werden ook de resten van John Owen gevonden. Dit bemanningslid was de midden boven schutter en zat ook in achterste deel van het vliegtuig. Het is raar om te zeggen, maar het had voor de omgeving slechter kunnen af lopen. Als het toestel op het hogere gelegen land was neergekomen, waar een harde klei laag ligt, dan waren de gevolgen niet te overzien. De veen grond heeft de kracht afgeremd. Kort na het neerstorten kwamen de Duitsers al snel ter plaatse en werd alles afgezet. Woningen werden doorzocht naar overlevenden en er werden Duitsers bij de familie Jansen ingekwartierd.

Het leven ging verder. De familie Jansen kreeg 5 soldaten ingekwartierd. 4 Soldaten kwamen uit Oostenrijk, dit waren prima mensen, maar de commandant een echte Duitser; een hork van een man en stond er op dat hij daar als eerste het eten kreeg. Het was voorjaar, het gras was bijna klaar om gemaaid te worden. Er lagen overal stukjes aluminium, dit moest worden opgezocht want dat was een groot gevaar voor de koeien. Ook was het maaien met paard een ramp; het kwam tussen de messen te zitten. De Duitsers hebben er drie motoren uit kunnen halen. Vanwege de schaarste van grondstoffen konden deze weer worden omgesmolten. De krater was de volgende dag alweer vol met water, dus het bergen was een hele klus. Het jaar erop is de krater gevuld met klei, dat aangevoerd werd door skûtsjes en een mini spoorlijntje ook wel lorry genoemd. Waarbij de klei over het land naar het gat werd getransporteerd. Men heeft er maanden werk aan gehad om het gat te vullen.

Na woord.

Na dit voorval werd er in eerste instantie het lichaam van sergeant Buntin geborgen. Ook lichaamsdelen van sergeant Owen kwam in een kist naast elkaar in de leegstaande paardenstal te liggen bij de familie Brandsma onder toezicht van een Duitse wacht. Door de lokale aannemer van der Goot werd de kist verzorgd. Een week na het voorval zijn de mannen met militaire eer begraven op ons kerkhof hier te Hieslum. In de jaren erna is er geld ingezameld door de lokale bevolking om er een grafsteen op te plaatsen. Zoals er aan Engelse kant verliezen waren, waren er ook verliezen aan Duitse kant. Ober luitenant Linke, waarvan lang gedacht werd dat hij dit vliegtuig had neergehaald, stierf in de morgen. Door motorstoring moest er gesprongen worden, dit liep voor hem niet goed af door in aanraking te komen met het staartvlak is hij bewusteloos geraakt waardoor hij niet in staat was zijn parachute te openen. Hij is op de vroege

morgen gevonden vlak bij zijn vliegtuig te Taco Zijl. Ook Heinz Vinke en zijn marconist ontkwamen niet aan de dood. Karl Schol stierf voor Heinz Vinke zijn ogen toen ze in de nacht van 17 Augustus waren neergehaald door een Engelse nachtjager. Karl werd vervangen door onder officier Rudi Dunger. Na 54 neergeschoten vliegtuigen, met in de nacht van 19 tot 20 februari 1944 zijn record door er 5 neer te halen, kwam op 26 februari zijn eigen lot ter beschikking. Tijdens de zoektocht naar een collega vliegenier werd Heinz Vinke met zijn kompanen neergehaald door een Engels jachtvliegtuig. Van hen allen is nooit iets terug gevonden.

Wetenswaardigheden over de Lancaster bommenwerper:

Aantal bemanningsleden: 7 personen

Bewapening:

2 keer Browning 303 Mark II machinegeweer

2 keer in de midden boven Koepel

4 keer in de staart

Latere types kregen een update en gingen van kogel type 7,7 millimeter naar 12 millimeter. Deze was ook van het merk Browning en dat hield in dat vier mitrailleurs werden vervangen naar twee 12 millimeter Brownings.

Bommenlast: maximaal 22000 pond

Brandstof hoeveelheid: maximaal 15000 kilogram

Productie aantal: 7377 stuks

Motoren: vier-1460hp Rolls-Royce-Merlin

Kruissnelheid: 321 kilometer per uur op 5 kilometer hoogte

Vliegbereik: 4048 kilometer met 3 duizend kilogram aan bommen

Maximaal start gewicht: 32500 kilogram

Minimale vliegsnelheid: 130 kilometer per uur, dit is ongeveer 2 kilometer per minuut.

Tijdens operatie Chestise op 16 en 17 mei 1943, met als doel de Duitse dammen werden 3 van de 5 dammen doorbroken met een roterende stuiter bom onder leiding van Guy Gibson. De 3 dammen die doorbroken werden waren de Möhndedam, Ederdam en Sorpedam.

Nu een overzicht van de Duitse nachtjager.

Messerschmit Bf 110

Bemanning: 2 tot 3 personen (voor nachtvarianten)

Bewapening:

2 keer 20 millimeter MG Ff/M kanonnen

4 keer 7;92 millimeter MG17

1 keer 7;92 millimeter MG 15 voor verdediging

Bommenlast: 1000 kilogram

Motoren: 2 Daimler-Benz DB 601B-1 watergekoelde omgekeerde V-12 . 1100 hp .

Topsnelheid: 560 kilometer per uur

Actieradius: 2800 met extra brandstoftanks. Dit is niet van toepassing op de nachtjager. Door uitstekende radio antennes van het nachtjacht systeem werd de actieradius behoorlijk beperkt en ging ook de snelheid behoorlijk naar beneden. Ook werden de droptanks vaak voor het gevecht gedumpt . Waardoor er nog maar 1270 liter overbleef tijdens het gevecht. Dit houdt in dat er op een nacht maximaal drie uren per vliegbeurt voor een gevecht beschikbaar was. De andere brandstof ging verloren aan opstijgen en landen.

De met de SN-2 radar en afwerpbare brandstoftanks uitgeruste Me110's G9 + BK en G9 + DR van de III./NJG 1.

Gedicht voorbij de plek waar het vliegtuig is neergestort

**Trapped in their metal case, they are buried here in the ground.
And here we stand where their lives ended after an incredible sound.
Thinking they were fighting for the right cause their souls were taken.
Al we know the hearts of family en friends were broken.
Here we are 80 years later.
We think of them standing for this up filled crater.
War is bad and nasty en creates a lot of mess.
They were the boys to turn the tide, for that we give them all our bless.
Now we walking a way and their remean's are here and stay.
Once a year we think of them and pray.**

Tweede gedicht bij sergeant Buntin

**Hé soldaten jong lizzent hjir yn it maitiidsgers.
Liket krekt as leist te sliepen o sa fest.
We ha it yn de gaten do libbest net mear.
Ferskourd út dyn dwaan en litten, dit docht ús allen sear.
Do hoegst net mear te fjochtsjen dyn wurk is dien.
Sliep restich fjidder dyn siel kin nei it stjerre skien.**

SERVICE PAGINA PARREGA EN HIESLUM

Vereniging/organisatie	Contactpersoon	Tel.nummer	Emailadres
Badmintonclub (B.C.) Parrega	Klaas Bruinsma	06-41182968	
Begrafnisvereniging Gedenk te Sterven	J. Jansen-Feenstra J. Ykema (bode)	0515-579607 0515-560177/ 06-12056641	
Biljartvereniging 't Bruine café	Jan Langelaar	06 54300277	
Biljartvereniging ' Op de goede weg'	Hessel Jansen	0515-541525	
Dames biljartclub	Boukje Rijpma	06 81048992	
Brandweer Fryslân, kazerne Parrega	Trekweg 116a		www.brandweerfryslan.nl
Breiclub	Marianne Poelstra	0515-579807	
CBS de Paadwizer	Linda de Boer	0515-579622	paadwizer@wiis.nl
Dorpsbelang Parrega/Hieslum	Louise Riemersma	06-44087687	dorpsbelang@parregaea.nl
EHBO afd. Parrega en Hieslum	Tetje Tolsma	0623058237	ehboparregahieslum@gmail.com.
De Gearhing	Corien van der Gaast		bestuur@degearhing.nl
Gymnastiekvereniging Parrega	Anita Breeuwsma	06 57287518	gym.ver.parrega@gmail.com
Jeu de boulesclub Parrega	Roel Bosma	06-46240691	roel@autobosma.nl
Jeugdclub Parrega	Doede Graafsma	06 11684128	
Jeugdhonk Us Jister	Horstweg 18A		www.usjister.nl facebook @UsJister
Koersbalclub Parrega	Henk Bruinsma	0515-579522	
MBVO Meer Bewegen Voor Ouderen	Antonie Kok	06-47314595	antoniekok@hotmail.com
Muziekvereniging Excelsior Parrega	Anneke Leyenaar	06-12842530	cmvexcelsiorparrega@gmail.com
Omnivereniging Parrega e.o.	Joh. Plantinga Trekweg 36	0515-579028	plantingaj@home.nl
Op 'e Hichte	Aukje Galama	0515 579784	agenda@parregaea.nl
Oranjevereniging Parrega en Hieslum			Oranjeverenigingparrega@gmail.com
Pinfisker			Pinfisker@parregaea.nl
PSZ it Pjuttehonk	Kids First kinderopvang	06-46196342	PO-Tjerkwerd@kidsfirst.nl
Protestantse gemeente Parrega en Hieslum	Scriba: Jantje Boekema Sierdsmaweg 17, Hieslum	0515-579701	www.pkn-parrega.nl kerk Hieslum: Sierdsmaweg 4 Johannes de Doperkerk (Parrega): Kerkbuurt 3
Toneelvereniging Hieslum	Jantje Boekema	0515-579701	
Volleybalclub Parrega	Sybold de Boer	0622117565	
Vrouwenvereniging Wees een zegen Parrega/Hieslum	mevr. Y. Bakker	06 83107181	
Ijsvereniging Winterwille	Meinte Abma	06-11522599	Meinteabma50@hotmail.nl

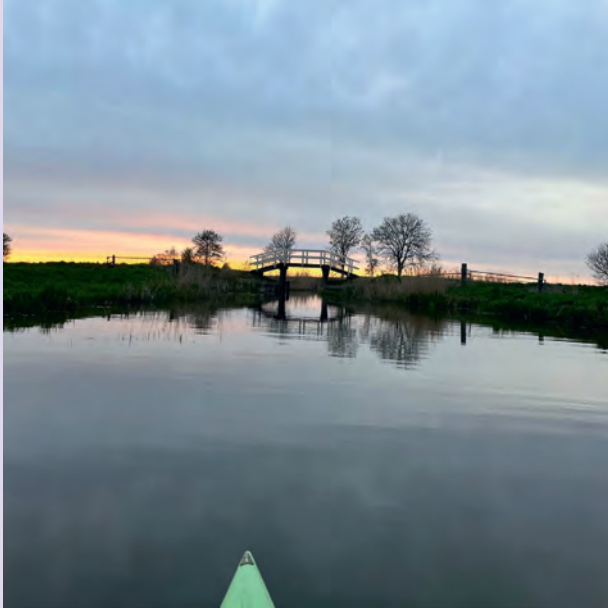
Overig:

Brievenbus & Informatiebord (ter hoogte van Trekweg 66)
Glasbak en hondepoeppcontainer (ter hoogte van Trekweg 64)

Opmerkingen of aanvullingen op de servicepagina kunt u doorgeven via email: pinfisker@parregaea.nl

.. der op in moarn in dixie (mobile toiletwein) foar de foardoar fan it hûs fan Ron en Antonie stie mei de doar nei de Trekwei, dat hja it ding net besteld hiene, dat letter bliken die dat it in flater wie fan de frachtrider en dat de dixie nei de Trekwei yn Warkum moast..?

.. Mara en Ilja oan it kanofarren wiene en ûnderweis in pear moaie foto's makken, dat wat op de foto's stiet ferline tiid is om't alle beamen fuorthelle binne..? (sjoch ek foto foarside Pinkisker)

.. it korps Excelsior nei Skiermûntseach reizge foar in korpsenfestival, dat se, ienkear op it eilân, ûntdutsen dat de oanhingwein mei de ynstruminten noch op de kade yn Lauwerseach stie, dat dy wein gelokkich mei de folgjende boat koe en krekt op tiid kaam foar de korpsleden foar it ynspyljen en it fertoanen fan harren muzikale kunsten, dat it ien en oar gjin neidielige gefolgen hie foar harren optreden want dat se twadde waarden..?

.. de Lancaster-kuijertocht foar master Piet 'a bridge too far' wie, dat hy doe't hy even net útseach yn'e sleat bedarre, dat syn tochtgenoaten it net murken en tochten dat de lûden dy't se hearden fan pearjende einen kamen, dat se raar opseagen doe't se master Piet út de sleat krûpen seagen, dat master Piet mei wiete klean en al yn de aute stapte en thús kaam sa gau mooglik ûnder de dûsj gyng, dat hy jûns in appke stjoerde dat alles goed mei him wie en dat de wask draaide, dat him fia de app in goede nachtrêst tawinske waard..?

.. Rob en Marianne by harren thús in bbq organisearren om mei doarpsgenoaten yn de kunde te kommen en dat it in bearegesellich feest waard..?

.. by it sykjen nei spullen foar de reúnj yn de argyfkast fan de Gearhing in pûdtsje mei jild fûn waard mei gûnen, kwartsjes, in bryfke fan 10 en ien fan 25 gûne, dat dit jild spitigernôch no neat mear wurdich is..?